

Fanot

Добрињ

www.dobrinj.hr

list Općine Dobrinj

broj 67. godina 23. kolovoz 2024.

Načelnik i Općinsko vijeće čestitaju vam Dan Općine - Stipanju

Dragi žitelji općine Dobrinj i čitatelji

Vruće, sparno, nesnosno, neizdrživo... u znaku te četiri riječi bio nam je početak i prvi dio najtoplijeg godišnjeg doba. Za očekivati je da ljeto bude i vruće i sparno i neizdrživo, ali ovakav kontinuitet svega toga ne pamte ni oni najstariji među nama i oko nas. Pa ipak, radi se. Radi, stvara, njeguje, promiče... marljivo rade naši sumješteni i sumještanke, održavajući tradiciju, jer „ako se užanca zatore...“. Dio onoga što je bilo tijekom ljeta, čitat ćete u drugom godišnjem dobu, u božićnom izdanju „Fanta“, jer dio manifestacija planiran je za drugu polovicu ljeta. S veseljem i ponosom najavljujemo obilježavanje stote go-

dišnjice rođenja fra Bonaventure (Roka) Dude 4. kolovoza u Krasu. Ovaj se događaj samo nadovezuje na stotu obljetnicu formiranja Župe Kras. A kad smo kod obljetnica, Družba sestara Presvetog Srca Isusova u Svetom Vidu obilježila je trostruki troznamenasti jubilej, što smo također zabilježili. Prisjetili smo se i još jedne obljetnice – tužne i tragične: osamdesete obljetnice „Krvave Stipanje 1944“, stradanja mješтана i rušenja jednog od simbola Dobrinja i Dobrinjštine, zvonika. A ono što će tek pokazati blagodati u skoroj i bližoj budućnosti, to je puštanje u probni rad uređaja za pročišćavanje otpadnih voda

(UPOV) Klimno – Šilo. Popratili smo, podsjetili i najavili a na vama je da odabere te temu ili teme prema svojim afinitetima, te se detaljnije upoznate s onim što je na području Dobrinjštine u proteklih nekoliko mjeseci učinjeno a što slijedi.

I za kraj - Stipanja. Čestitajući vam naš vjekovni blagdan, želim svima ugodno (i svako manje vruće) ljeto ispunjeno svim zadovoljstvima i radostima, koje ovo godišnje doba nosi!

**Sretna vam i radosna
Stipanja !**

*Općinski načelnik
Neven Komadina*

Dani Općine Dobrinj 1. - 3. 8. 2024.

Stipanja Dobrinj

Program obilježavanja Dana općine Dobrinj

Četvrtak, 1. kolovoza
21:00 - koncert "4 tenora" na placi u Dobrinju

Petak, 2. kolovoza
19:00 svečana sjednica Općinskog vijeća u društvenom domu u Dobrinju
20:00 nastup "Gradske glazbe Krk" i klope "Tramuntana"

Subota, 3. kolovoza
10:30 - svečana koncelebrirana sveta misa u crkvi sv. Stjepana iza mise - nastup male folklorne grupe KD "Dve Jelenović" i vis "Petrići"
21:00 - fešta na placi
nastupaju grupa **TBF** te grupa "Paint"

fanot IMPRESSUM:

list Općine Dobrinj
Izdavač: Općina Dobrinj
Dobrinj 103, tel. 848-344

Glavni i odgovorni urednik:
Neven Komadina
Uredništvo: Zoran Kirinčić, Zdenko Kirinčić,
Gordana Gržetić, Ivancica
Dunato, Mladen Radoslović,
Tatjana Radivoj, Marina Pavačić

Grafička priprema:
Goran Pleše, dipl. ing.

Lektura i korektura:
Gordana Gržetić, prof.

Tisak: Proprint, Rijeka
Naklada: 1400 primjeraka

Svi koji želite pisati za "Fanot" priloge (tekstove i slike) možete slati najkasnije do 9. prosinca 2024. na jednu od adresa:
fanot.dobrinj@gmail.com
opcina@dobrinj.hr

Foto na naslovnici: Sanjin Ilić

PROČIŠĆIVAČ OTPADNIH VODA (UPOV) KLIMNO - ŠILO PUŠTEN U PROBNI RAD

Otočni megaprojekt desetljeća

U srijedu, 10. travnja na od naselja udaljenom obalnom lokalitetu između naselja Klimno i Šilo na području Općine Dobrinj, u probni je rad pušten moderan uređaj za pročišćavanje otpadnih voda za mjesta Šilo, Klimno, Čižići i Soline. To je završni dio gotovo 67,8 milijuna eura vrijednog projekta Sustav prikupljanja, odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda otoka Krka, u okviru kojega je, uz ovaj pročistač u Klimnu, izgrađeno ili rekonstruirano još pet ovakvih uređaja na

Optimistično prema budućnosti

Uz upućenje zahvale svima koji su sa strane Hrvatskih voda i nadležnih ministarstava u proteklim

većenosti gradnji i modernizaciji otočne infrastrukture od strane svih otočnih lokalnih čelnika i čelnika, ali i članova proteklih Vlada vide i u činjenici da je još pred dvadeset godina vodovod u Dobrinju bio star cijelo stoljeće, kao i činjenici da su duljine kanalizacijskih mreža, posebice na Dobrinjštini, bile mjerene u metrima.

"Danas kad smo postigli da niti jedna kap onečišćenih voda ne završava u našem podzemlju i moru, čekajući da se s druge strane kanala na kojeg gledamo dovrše istovjetna ulaganja koja se odvijaju na području aglomeracija Crikvenice i Novog Vinodolskog, držim da možemo biti optimisti po pitanju nastojanja očuvanja čistoće našeg mora koje je, nedvojbeno, naš ključni resurs", zaključio je Komadina.

Zlatnom otoku - u Baški, Krku, Omišlju, Puntu i Malinskoj - Čufu. Uređaj za pročišćavanje Klimno i kanalizacijska mreža stajali su nešto više od deset milijuna eura, od čega je iz europskih sredstava dobiveno 85 posto, a ostalo je osigurala Općina Dobrinj.

Simboličkim presijecanjem trake pročišćavač su u rad pustili ravnateljica za Vodno gospodarstvo Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Elizabeta Kos i direktor krčke komunalne tvrtke Ponikve Neven Hrzić. Svečanosti je, uz čelnike jedinica lokalne samouprave s otoka Krka, prisustvovao i direktor VGO-a Rijeka Gordan Gašparović.

godinama podupirali i pomagali realizaciju ovog projekta, načelnik Općine Dobrinj Neven Komadina ukazao je da se rezultati pos-

Tekst; MK

foto: Vladimir Jurić i Mladen Trinajstić

VRIJEDNE POTPORE PROGRAMIMA KULTURE, SPORTU I REKREACIJI, CIVILNOM DRUŠTVU

Podržavanje i financijsko pomaganje aktivnosti svojih žitelja, okupljenih i angažiranih na organiziranju i provođenju različitih oblika aktivnosti u kulturi ali i sportu te rekreaciji, jednako kao i u segmentu aktivnosti udruženja civilnoga društva jedna od važnijih zadaća dobrinjske lokalne uprave. Prepoznajući i valorizirajući značaj brojnih, na tom planu angažiranih sumještanki i sumještana, ljudi koji volonterskim radom obogaćuju svakodnevicu svoje zajednice, čineći je sadržajnijom i kvalitetnijom, lokalna je uprava Općine Dobrinj i u ove godine osigurala značajna sredstva za financiranje javnih potreba u svim spomenutim segmentima društvenih potreba. Tek nešto manje od 190 tisuća eura izdvojiti će se tako ove godine iz općinskoga proračuna za sufinanciranje programa, projekata i manifestacija različitih udruga, klubova i društava, a sve slijedom prehodno provedenih postupaka prijavljivanja i valoriziranja njihovih programskih planova.

Za sport čak 54,3 tisuće eura

Općinski načelnik Neven Komadina tako je predstavio Odluku o dodjeli sredstava za 2024. godinu kojom su specificirane sve organizacije civilnog društva kojima su, temeljem Javnog natječaja za financiranje programa i projekata

od interesa za Općinu Dobrinj, u ovoj godini osigurana sredstva iz općinskog proračuna. U 2024. godini iz proračuna Općine Dobrinj financirat će se tako provođenje programa, projekata i manifestacija u području promicanja i razvoja športa i rekreacije, i to u ukupnoj vrijednosti takvih programa od čak 54,3 tisuća eura. Iz te će proračunske stavke, saznajemo, najveći iznos općinskih potpora biti usmjeren podupiranju aktivnosti dvaju članstvom brojnih, i natjecateljskim rezultatima uspješnih sportskih kolektiva - Nogometnog kluba OŠK Omišalj i Sportsko ribolovnog društva Vela sten iz Čižića. Spomenuta će sportska udruženja u 2024. godini dobiti po osam tisuća eura, tisuću više od potpore koja je namijenjena drugom nogometnom klubu - NK Krku. Po pet tisuća proračunskih eura usmjerit će se i aktivnostima Športskog ribolovnog kluba Čikavica Šilo, odnosno članicama i članovima Društva za športsku rekreaciju Čižići. U red udruga koje će u ovoj godini dobiti potpore namijenjene poticanju i promicanju sporta i rekreacije uvrštena su i dva kulturna društva - KD Sveti Petar iz Gabonjina te KD Sveti Juraj iz Krasa. Prvospomenuto će Društvo za svoj program promicanja sporta i rekreacije iz općinskog proračuna u ovoj godini dobiti tri

tisuće eura, dok će ono iz Krasa dobiti 1,6 tisuća, namijenjenih programu Antonja 2024. odnosno školi boćanja. Vrijednu će potporu iz proračuna te krčke lokalne jedinice dobiti i veslači omišaljskog VK Glagoljaš. S 2,5 tisuće eura Dobrinjci će tako pomoći nabavu čamca za redovnu aktivnost te uspješne otočne veslačake udruge. Značajnu će potporu u 2024. godini dobiti i Društvo sportske rekreacije Kinesio čiji će projekt malonogometnog turnira Šilo 2024. biti pomognut s 4,34 tisuće eura. Udruga sportske rekreacije Kivna za četiri će svoja projekta - Zimsku ligu 2024. odnosno Plivačko druženje "Preplivaj valu" te programe Mića škola bicikleti i Od rehabilitacije do fitnessa biti podržana s sveukupno 3,8 tisuća eura dok će članice i članovi Powerlifting kluba TAZ i Društva sportske rekreacije Zvrk od Općine u ovoj godini dobiti po dvije tisuće eura. Potpore u vrijednosti manjoj od tisuću eura, sukladno programima svojih aktivnosti, dobiti će još članovi STK Malinska-Dubašnica, NK Vihor Baška i Ženskog odbojkaškog kluba Krk.

Udruga „Dobrinjština“ prednjači u segmentu razvoja civilnog društva

Što se pak segmenta razvoja civilnoga društva tiče, najveću je potporu u ovoj godini dobila Poljoprivredno-stočarska udruga "Dobrinjština", i to za projekt nabave sadnica, gnoja i zaštitnih sredstava ali i ostale aktivnosti, uključujući edukacijske izlete i provedbu stručnih radionica. Sve te aktivnosti će u 2024. biti podržane sa sveukupno 8,75 tisuća proračunskih eura. 8,5 tisuća eura istom je odlukom osigurano i za Lovačko društvo Orebica Krk odnosno njegovu Lovnu jednicu Fazan Dobrinj. Lovci će od tog

MT

iznosa 4,5 tisuće eura usmjeriti redovnim aktivnostima svoga društva, a 4 tisuće i provođenju mjera smanjenja šteta od divljači te isplati šteta na stoci i poljoprivrednim kulturama. 5,9 tisuće eura istom je načelnikovom Odlukom određeno i za sufinanciranje aktivnosti Udruge veterana Domovinskog rata - otok Krk, a dvije tisuće osigurava se i djelovanju otočne asocijacije HVIDRA. Iz proračunske stavke namijenjene "prioritetnom području razvoja civilnog društva", a čija je ukupna vrijednost 35 tisuća eura, sa 1,8 tisuća eura podržane će i financijski "popraćene" od dobrinjske lokalne uprave biti i aktivnosti otočne Udruge antifašističkih boraca i antifašista dok će na po 1,5 tisuća eura moći računati i predstavnici Centra za aktivnosti i terapije "Moj prijatelj", odnosno Udruge umirovljenika Malinska-Dubašnica, među čijim članstvom ima i podosta žitelja Dobrinjštine. Sa 700 eura u ovoj će godini sufinancirane biti i aktivnosti Multimedijalne udruge Krčka beseda, dok su 800 eura vrijedne potpore namijenjena udrugama navijača Rijeke i Hajduka - Plavo bijeli otok odnosno Društvo prijatelja Hajduka otoka Krk. U rasponu između dvije i četiri stotine eura u ovoj će godini još dobiti i članovi Auto kluba Krk, Udruge invalida kvarnerskih otoka, Društva multiple skleroze PGŽ, Moto kluba Krk, udruge Nada, udruženja Krizne radio komunikacije, Udruge gluhih i nagluhih PGŽ, Udruge invalida rada Rijeka te Udruge vinara otoka Krka "Bukaleta".

Najviše sredstava ipak za kulturu

Financijski najobimnija i nadalje je proračunska stavka namijenjena podržavanju rada udruga koje djeluje na promicanju i razvijanju kulture. Za tu je nakanu u ovoj godini namijenjeno čak stotinu tisuća eura, od čega će najviše biti usmjereno projektima i programima koje provodi Kulturno društvo Sveti Petar Gabonjin. Spomenuto mjesto na području Dobrinjštine

ove godine organizira tradicionalne Gabonjarske kolijane, manifestaciju koja se ondje upriličuje svakih deset godina pa stoga i ne čudi da taj događaj i financijski, jednako kao i organizacijski, zahtjeva poseban angažman. Gabonjarima će za Kolijane tako u ovoj godini u proračunu Općine Dobrinj biti namijenjeno 24,25 tisuća eura, a uz to će isto kulturno udruženje još dobiti i potpore za nabavku nošnji i piskova te muzičkih instrumenata. Podržani će biti i njihovi programi povezani s mesopustom, manifestacijom 1. maj kao i Post Petrove. Sveukupno će KD Sveti Petar tako ove godine dobiti 26,8 tisuća eura proračunskih potpora. Projektima i programima koje provodi Kulturno društvo Ive Jelenović Dobrinj namijenjeno je tek neznatno manja potpora u vrijednosti 24,6 tisuća eura. Tom će se potporom sufinancirati redovna djelatnost tog udruženja snažno okrenutog čuvanju i promicanju kulturne odnosno tradicijske i folklorne baštine Dobrinja, jednako kao i konkretni projekti među kojima i gostovanja pučkih pjevača, nabava narodnih nošnji, sudjelovanje njihova zbora Zvon na natjecanjima ali i troškovi organizacije i upriličenja božićno-novogodišnjeg koncerta. I više no respektabilnim iznosom potpora u iznosu 16,6 tisuća eura podržane će biti i aktivnosti članica i članova Udruge Kivna koji će prirediti program nazvan Neka Kivna po starinski tanca. Članice i članovi Karnevalske udruge Kataroška mogu pak računati na općinsku podršku u iznosu 7,5 tisuća eura

zahvaljujući kojoj će se podmiriti troškovi njena sudjelovanja na Riječkom karnevalu, Dječjem karnevalu ali i njihova gostovanja na karnevalskim manifestacijama u širem okružju. Dio programa spomenutih karnevalista je i organizacija adventskih programa te humanitarnog turnira u balanju i kartanju, a koji su također financijski pomognuti od dobrinjske lokalne uprave. Vrijednu podršku dobili su i članovi Udruge dr. Ivan Črnčić iz Polja, za rad koje je osigurano 7,1 tisuća eura. Tim će se sredstvima, sukladno na natječaj kandidiranim projektima i programima, sufinancirati redovna djelatnost tog udruženja, jednako kao i projekti organizacije mesopusnih i advenstkih zbivanja, radionica ali i program obilježavanja Male Gospoje - dana mjesta Polje. Osjetna su sredstva u iznosu od 6,5 tisuća eura osigurana i aktivnostima članica i članova Karnevalske udruge Optimisti. Folkloriši Kulturnog društva Sveti Juraj Kras za rad svoga udruženja dobiti će pak šest tisuća proračunskih eura, a članstvo Kulturnog društva Dobrinj dobiti će 1,7 tisuća eura tešku općinsku financijsku potporu, za program organizacije kazališnih predstava. Udruzi sopaca otoka Krka ove je godine iz Dobrinja raspoređeno 1,4 tisuća eura, a tisuću eura od Općine Dobrinj dobile su i Mažoretkinje otoka Krka. Osam stotina eura iz proračuna te krčke lokalne jedinice dobiti će i predstavnici Udruge Tragom hrvatske baštine.

MR

PROVEDENA ANKETA O POTREBI PROGRAMA DRUŠTVENO POTICANE STANOGRADNJE

Da je uz osigurani posao jedan od temeljnih preduvjeta u nastojanju zadržavanja stanovništva na području neke lokalne samouprave za sigurno i mogućnost osiguravanja kvalitetnog i priuštivog stanovanja svjesni su u vodstvu Općine Dobrinj. Kako nam je obrazložio općinski načelnik Neven Komadina, upravo je to jedan od razloga zbog kojih je, s ciljem stvaranja novih mogućnosti rješavanja stambenog pitanja, lokalna uprava Općine Dobrinj u suradnji s Agencijom za pravni promet i posredovanje nekretninama (APN) pokrenula postupak i provela anketu među svojim stanovništvom o potrebi pokretanja Programa društveno poticane stanogradnje. - Općina Dobrinj je svim zainteresiranim građanima s prebivalištem na području Dobrinjštine omogućila da tim putem iskažu svoj interes za mogućnostima rješavanja stambenog pitanja koje otvara ovaj već dozakazni program stanogradnje, kaže nam Komadina. Radi uvida u stvarne potrebe građana ali i boljeg planiranja načina realizacije Programa provedena anketa pokazala je da postoji interes naših stanovnika za korištenje nekog od programa poticane stanogradnje.

Općina će „podmetnuti leđa“ u svakom smislu

Općina Dobrinj dosad nije realizirala niti jedan program POS-a, i to ne zato što to nismo željeli već stoga što su ranije ankete pokazale da, barem u trenutku njihova provođenja, među žiteljima ove lokalne zajednice nije bilo interesa za takvim programom, kaže nam nadalje općinski čelnik. Sad smo, nakon više godina od našeg prvog pokušaja, odlučili ponoviti taj poziv pa smo i putem službenih stranica Općine ali i posredstvom društvenih mreža pozvali sve one koji bi htjeli na takav način riješiti pitanje svog odnosno krova nad glavom svojih obitelji, ili pak unaprijediti oblik svoga stanovanja da se jave i očituju, a sve kako bismo na osnovu očekivanih "ulaznih podataka" znali kojim putem krenuti. Bitnim držim naglasiti da će u Programu društveno poticane

stanogradnje, Općina imati i više no aktivnu ulogu odnosno da ćemo biti spremni "podmetnuti leđa" u svakom smislu, a sve kako bismo onima koji budu krenuli tim putem olakšali i pojeftinili očekivane troškove.

Lokalna će uprava, naravno, osigurati zemljište u obuhvatu građevinske zone te ga u potpunosti komunalno opremiti, a onda ga prepustiti APN čiji predstavnici potom ugovaraju i vode projektiranje i izgradnju, jednako kao i rješavaju sve ugovorne odnose sa samim kupcima stanova. Bude li potrebno, Općina će, kao što je u ostalom bilo i u više nama susjednih lokalnih zajednica, biti sprema sudjelovati i u troškovima same izgradnje, a ukoliko se pokaže da za to postoji mogućnost i potreba, možda na neki način čak i sudjelovati u sufinanciranju troškova kreditnih obveza, nabraja nam dobrinjski načelnik jasno dajući do znanja da će Općina po pitanju realizacije POS-a biti maksimalno kooperativna i spremna pomaganju i poticanju realizacije takvog programa.

Gdje, kako ...

Iako je u ovom trenutku još prerano govoriti gdje će se i kako ovaj program realizirati, moram napomenuti da lokalna uprava u više naselja na našem području ima na raspolagnju neki od terena, odnosno da raspoložemo građevinskim zemljištima u općinskom vlasništvu. Tu ponajprije mislim na ona naša komunalno najopremljenija mjesta u priobalju, ali ništa manje mogućnosti stoje nam na raspolagnju i u samom općinskom središtu kao i u brojnim ostalim naseljima u kojima se može naći mjesta za neko takvo rješenje, kaže nadalje Komadina. Pri tom ističe i

da u tijelima lokalne uprave prevladava stav da je prije do li kroz izgradnju nekih (pre)velikih višestambenih zgrada, kod planiranja dobrinjskog POS-a primjerenije i prikladnije razmišljati o tipologiji ondje već postojeće gradnje primjerenijim oblicima građevina. Mislim da će, kad krene, POS u nas ići u smjeru izgradnje nekih manjih višestambenih zgrada, onih u nizu ili drugih oblika objekata koji će se uklopiti u važeće prostornoplanske odrednice. Moram reći i da su komunalno najopremljenija općinska zemljišta trenutno u našim obalnim mjestima, i to stoga što su upravo ta naselja opremljena sustavom kanalizacije. Ipak, niti to nije uvijet zbog kojeg se POS ne bi mogao ostvarivati u nekim drugim mjestima, nastavlja Komadina podsjećajući da će, uz već u priobalju izgrađenu infrastrukturu odvodnje otpadnih voda, cijela Dobrinjstina uskoro imati i mogućnost spajanja na suvremenu širokopojasnu svjetlovodnu telekomunikacijsku mrežu.

Bez velikih „stambenjaka“ i mastodonata

Vraćajući se na samu vrst gradnje Komadina je istaknuo da je i na predstavničkom tijelu koje je u više navrata obrađivalo tematiku POS-a redom bio izražen stav da na području te lokalne jedinice nije poželjno graditi velike stambenjake, "mastodonte" koji se neće uklapati u okolinu. Plan nam je držati se

gabarita višestambenih zgrada koje su omogućene važećim PPU-om, nastavio je naš sugovornik ističući da program POS-a, kroz mogućnosti koje APN nudi, otvara i brojne druge, njegovim sumještanima vrlo vjerojatno također interesatne mogućnosti.

Kupnja stanova, ali i druge opcije u igri

Iako se Program društveno poticane stanogradnje provodi prvenstveno izgradnjom stanova, odnosno stambenih zgrada, na način da se omogućuje prodaja stanova uz obročnu otplatu pod pristupačnijim uvjetima od tržišnih u pogledu kamata i rokova otplate, spomenuti program nudi i niz drugih opcija dio kojih mi se čini posebno prikladnim za naše podneblje i način gradnje odnosno za uobičajeni oblik stanovanja. Sukladno Zakonu o društveno poticanoj stanogradnji, Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama može poticati rješavanje stambenog pitanja građana i posebnim programima kao što su poticanje prodaje stanova na tržištu nekretnina uz korištenje sredstava Republike Hrvatske odobravanjem zajmova za kupnju stana. Tu su i mogućnosti poticanja gradnje kuće na vlastitom zemljištu, odnosno obavljanja rekonstrukcije i dogradnje već postojećih obiteljskih kuća, a kojima se osigurava novi stambeni prostor u propisanom standardu, veličini i

cijeni koštanja stana prema odredbama Zakona o društveno poticanoj stanogradnji, pod pristupačnijim uvjetima od tržišnih u pogledu kamata i rokova otplate. Također, zanimljiv bi nekima mogao biti i program kreditiranja građevinskog materijala (Program C) pod pristupačnijim uvjetima od tržišnih u pogledu kamata i rokova otplate. Sve te programe POS-a provodi Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama u suradnji s kojom ćemo, slijedom rezultata koje će nam donijeti anketa koju provodimo, nastaviti razvijati, usmjeravajući se na ona i onakva rješenja koja će na najbolji mogući način zadovoljiti potrebe našeg stanovništva. U svakom slučaju, Općina je za POS spremna ustupiti neko svoje zemljište, čak i više njih te je jednako tako bitno istaknuti i da smo zauzeli stav da, unatoč tome što na to imamo pravo, ništa od stavki koje će financijski teretiti općinski proračun nećemo "prevaljivati" na teret budućih korisnika POS-a, posebice ne kroz cijenu njihovih stanova. Bude li se program realizirao, on će se naravno ostvarivati po pravilima koja vrijede posvud, u cijeloj našoj zemlji po istim uvjetima, unatoč činjenici da su u nas i cijene građevinskog zemljišta, jednako kao i troškovi izgradnje, značajno veći no u nekim drugim dijelovima Lijepe naše., zaključio je Komadina.

MR

CJELOGODIŠNJA KATAMARANSKA LINIJA NA KORIST DOMICILNOM STANOVNIŠTVU, ALI I TURISTIČKI ADUT VIŠE

Počelo je prije 65 godina...

U godini u kojoj se obilježava 65. obljetnica prve trajektne linije u Hrvatskoj, na mjestu odakle je ova povijesna linija 12. travnja 1959. godine inaugurirana, upriličena je svečana i simbolična ceremonija. Iako su od trajekta „Bodulke“ ostali tek neznatni materijalni tragovi a i njezini sljednici trajekti ne plove ovom rutom već desetljećima, morsko je spajanje Šila i Crikvenice ipak imalo svoj kontinuitet. Valja istaknuti da su veze ova dva kraja poznate i prisutne u mnogim društvenim segmentima. Upravo je povijesna trajektna linija koju spominjemo brže i bliže povezala Šilo i Crikvenicu a u tom „morskom spajanju“ zadnjih je godina prilog davao županijski linijski prijevoz. Međutim, spletom okolnosti, ta je linija bila u dvomjesečnom prekidu. Prigodnom svečanošću, održanom 11. srpnja Šilu, prekinuto je to „mirovanje“ i nastavljen kontinuitet, koji će sigurno trajati barem narednih šest godina.

Županija, Općina Dobrinj i Grad Crikvenica osigurali kontinuitet cjelogodišnje linije
Ugovor o javnoj nabavi usluge prijevoza u linijskom obalnom po-

morskom prometu na županijskoj liniji Crikvenica-Šilo-Crikvenica potpisali su Župan Zlatko Komadina, načelnik Općine Dobrinj Neven Komadina, te zamjenica gradonačelnika koja obnaša dužnost gradonačelnika Crikvenice Ivona Matošić Gašparović. Potpis na Ugovor stavio je i Robert Manestar, direktor novog koncesionara linije, Tramonto d.o.o.

Župan Zlatko Komadina istaknuo je kako je Primorsko-goranskoj županiji cilj da ima što više linija među otocima i s priobaljem, dok je obnašateljica dužnosti crikveničke gradonačelnice Ivona Matošić Gašparović podsjetila na povijesne veze Šila i crikveničkog kraja, ali i na aktualnu dobru suradnju s Općinom Dobrinj, koja se, uz

ostalima, ogleda i u zajedničkom podržavanju ovog projekta, važnog za domicilno stanovništvo i turiste s jedne i druge strane kanala! Načelnik Općine Dobrinj je uoči stavljanja potpisa izjavio:

„Još 1959. godine je zaplovila prva trajektna linija na Jadranu, i to naš trajekt Bodulka, a uz pomoć Županije i Grada Crikvenice uspjeli smo tu liniju sačuvati do dan danas, a nadam se da će potrajati, kako se kaže, vječno. Našim ljudima ona puno znači radi njihovih potreba u Crikvenici za koju smo uvijek bili vezani, čak i više nego za grad Krk. Sigurno je i u turističkom smislu ona jedan adut više.“

Da plovidba spomenutom morskom rutom narednih šest godina ne bi došla u pitanje, osigurano je 250.000,00 eura; Primorsko-goranska županija pokriva 50 posto tog iznosa, dok su ostalu polovicu troškova održavanja linije „podijelili“ Općina Dobrinj i Grad Crikvenica.

Prije potpisivanja Ugovora, poštovalo se zakonsku proceduru. Primorsko-goranska županija je s Općinom Dobrinj i Gradom Crikvenicom krenula u novi postupak Javne nabave za sklapanje novog ugovora na šest godina. Županijska skupština je 14. prosinca 2023.

godine donijela sve potrebne odluke te je pokrenut postupak Javne nabave.

Umirovljenici i djeca plove besplatno, domaće

stanovništvo plaća samo pola

Potpisivanju Ugovora prethodilo je simbolično isplovljavanje iz Crikvenice; i dok je te davne 1959. godine „Bodulka“ isplovila iz Šila i svečano dočekan u Crikvenici, na pristaništu u Šilu sada je svečano dočekan delegacija Primorsko-goranske županije i Grada Crikvenice. Ugovor je potpisan u restoranu „Portić“ a na mjestu povijesne prve plovidbe i aktualnog svakodnevnog pristaništa, uz potpisnike ugovora okupili su se resorna županijska pročelnica Izabela Linčić Mužić, ravnatelj ŽLU Krk i Crikvenica Alfred Franković i Mario Kružić, kapetan Lučke ispostave Malinska Teodor Ružić, te predsjednik MO Šilo Šilo Ivan Brusić.

Odmah po potpisu Ugovora, s prvim putnicima zaplovila je i prva linija prema crikveničkoj luci. I bit će tako svakodnevno, jer riječ je o cjelogodišnjoj liniji, dakle u svim razdobljima - izvansezonskom, međusezonskom i sezonskom. Kapacitet katamarana je 12 osoba. Prva jutarnja linija iz Crikvenice za Šilo kretat će već u 6 sati i 30 minuta

a posljednja linija iz Šila za Crikvenicu u 21 sat i 15 minuta. Cijena povratne karte je 7,75 eura a jednokratne 3,88 eura. Za djecu i umirovljenike plovidba je besplatna, dok domicilno stanovništvo ima popust 50%.

*Gordana Gržetić
foto PGŽ*

IZBORNA SKUPŠTINA TZO DOBRINJ

27. 6. 2024. u kampu Slamni u Klimnu održana je izborna Skupština TZO Dobrinj. Skupština TZO Dobrinj broji 14 članova i to: 4 predstavnika kampova i obrtnika i poduzeća koje pružaju usluge smještaja, 2 predstavnika ugostitelja, 1 predstavnik turističkih agencija, 1 predstavnik trgovačkih djelatnosti, 5 predstavnika privat-

nih iznajmljivača te 1 predstavnik ostalih djelatnosti. Predsjednik turističke zajednice je načelnik Općine Dobrinj Neven Komadina. Sukladno statutu izabrani su članovi Turističkog vijeća TZO Dobrinj Duška Žužić, Iva Lončarić Tićak, Vjerna Džeko, Branka Ivelja, Ivančica Dunato, Ranka Herljević, Dragan Brnić i Željka

Fugošić. Za člana Turističkog vijeća TZ otoka Krka izabran je Neven Komadina. Za člana Skupštine TZ otoka Krka izabran je Dragan Brnić. Za člana Skupštine TZ Kvarnera izabrana je Biserka Komadina.

Boris Latinović

KOLIJANI – ONAKO KAKO JE TO BILO I NIGDA

Tri važna faktora i kolijanski Kralj

U selu Gabonjin se već desetljećima uspješno održava jedna hvalevrijedna tradicija, zvana Kolijani. Ne možemo sa sigurnošću tvrditi koliko u prošlost seže taj običaj u Gabonjinu, ali ono što znamo jest da su prvi fotografijom zabilježeni Kolijani održani 1922. godine, a od 1974. godine se uspješno obilježavaju u kontinuitetu svakih deset godina. Pojam Kolijana mogao bi se svesti na tri važna faktora koji obilježavaju cijelu manifestaciju, a to su Kolijanski odbor, Podizanje kralja i Kolijanski pir.

Kolijanski odbor je skupina ljudi, mještana Gabonjina, koji vode brigu o svim detaljima organizacije Kolijana. Oni izabiru kralja Kolijana koji danas ima nešto više simboličnu ulogu, negoli je to imao nekad. Naime, nekad je kralj Kolijana brinuo o slozi među mještanima Gabonjina, materijalno pomagao potrebitima. I danas kralj, kao i u prošlosti, mora biti rodnom iz Gabonjina, mora biti ugledan član zajednice jer i danas on simbolično predstavlja Gabonjin. Nakon što Kolijanski odbor izabere kralja, zajedno njega pitaju želi li preuzeti tu titulu za period od narednih deset godina. Ukoliko izabrani kralj pristane, pripreme Kolijana kreću dalje. Nakon kraljevanja Nikole Grdinića zadnjih deset godina, novoizabrani kralj Kolijana je Darko Strčić.

Podizanje kralja je svojevrsan uvod u cjelinu obilježavanja Kolijana. Taj se događaj odvija na Mali Uskrs, a obilježen je svečanom svetom misom nakon koje, na izlazu iz crkve članovi Kolijanskog odbora okupljenim mještanima glasno obznane da „Imamo kralja!“ nakon čega se novoizabrani kralj kratko obraća sumještanima i zahvaljuje na dodijeljenoj tituli. Potom svećenik blagoslivlja kralja,

njegovu suprugu kraljicu i sve okupljene mještane. Nakon blagoslova kralj sjeda u „šediju“ – drvenu stolicu s ugrađenim drvenim nosilima – pa ga četiri seoska mladića podižu na svoja ramena i nose prema njegovoj kući, dok se iza njih formira povorka sumještana koji kantaju pjesmu naslova „Kolijani redu“. Po dolasku ispred kraljeve kuće, spuštaju ga na tlo te on poziva sve okupljene da mu se pridruže na proslavi uz hranu i piće, koju je njegova obitelj organizirala tom prigodom.

Kralj i Kraljica

Podizanje kralja održali smo 7. travnja 2024. godine, a kralj Darko Strčić i kraljica Slavica Strčić su nas počastili i uz kanot, tonoc, sopeli i

tamburaše, a slavlje je trajalo do kasnovečernih sati.

Kolijanski pir je dan kad se svi mještani i oni koji su rodnom iz sela Gabonjin okupljaju sa svojim članovima obitelji, u jutarnjim satima u društvenom domu. Žene su tom prigodom odjevene u narodne nošnje, a po dolasku im se u kosu spletenu u pletenice, stavlja grančica ružmarina. Muškarci su odjeveni u svečana odijela te se njima po dolasku također grančica ružmarina pričvršćuje na odijelo. Kolijanska zastava koja je sačinjena od šarenih facola koje su žene iz sela za tu prigodu donijele, na samom vrhu ima predviđeno mjesto gdje kraljica po dolasku stavlja kolubu – posebna vrsta kolača kojeg je spekla za tu prigodu – povrh koje

se stavlja jabuka i to čini kolijansku zastavu potpunom. Novoizabrani kralj i kraljica sa svojom obitelji

dolaze posljednji te prije zajedničkog doručka dotadašnji kralj svečano uz govor predaje novom kralju lentu. Nakon doručka svi Kolijani se skupljaju na mjestu predviđenom za zajedničko fotografiranje i potom se formira povorka po unaprijed sastavljenom popisu sudionika i kreće se tako u povorci prema crkvi gdje se održava svečana sveta misa. Po završetku svete mise, Kolijani se spuštaju natrag na igralište gdje se okrepljuju sendvičima, kroštulama, pogačom i pićem i ponovo uz kanot i sopeli tončaju folklor do večere. U

popodnevnim satima Koijsanski odbor posjećuje mjesno groblje gdje polaganjem cvijeća i svijeća odaju počast svim prijašnjim pokojnim kraljevima Kolijana. Za vrijeme večere obraćaju se i zahvaljuju okupljenima redom članovi Kolijanskog odbora, Kulturnog društva Sveti Petar Gabonjin, kao i gosti.

Kolijanski pir

Kolijanski pir smo održali 28. travnja 2024. godine, vrijeme nam je bilo vedro i sunčano pa smo uspjeli ostvariti sve što smo i kojim smo redom osmislili i zamislili.

Okupio se velik broj Gabonjarki i Gabonjara i do četiri generacije, što nas istinski raduje i daje nam nadu da ćemo i 2034. godine obilježiti Kolijane dostojno i u skladu sa stogodišnjom tradicijom.

Ovim putem hvala sponzorima: Općina Dobrinj, Turistička zajednica općine Dobrinj, Grad Krk, Općina Malinska – Dubašnica, Trumm d.o.o., Pinel Krk d.o.o., GP Krk, Konoba Zora.

Hvala i svim medijima koji su fotografijama, snimkama i tekstom popratili cijelo događanje.

Tatjana Radivoj

SRUŠEN, UNIŠTEN, USPRAVAN, MIRAN I PONOSAN

Dobrinjski „ljepotan“

Dobrinj je... baš kao i u stihovima, tako i u prozi - gradić usred otoka, kojem svaki prilaz vodi preko potoka. Osim po svojoj kulturno-povijesnoj baštini i specifičnoj urbanističkoj formi, Dobrinj, ili kako ga odavno kolokvijalno zovu Grad, podjednako privlači one koji prošlost žele doživjeti u sadašnjosti i tijekom ljetnih i hladnijih mjeseci. A gotovo svaki takav dolazak vodi do vidikovca, Zemjine. A svačiji se pogled zadrži i na „ukrasu“ Zemjine i Dobrinja...

Ponosno stoji dobrinjski ljepotan, ponosno, ali i - pomislit će ne-upućeni - pomalo osamljeno. Jer zvonik i mjesna/župna crkva uvijek idu zajedno, ili su vrlo blizu. Dobrinjski slučaj ima objašnjenje, a aktualni „ljepotan“ ima i svog preteču, koji se nalazio upravo uz župnu crkvu. Prvotni zvonik nalazio se u sastavu crkve sv. Stjepana. Međutim, početkom 18. stoljeća u postojeći zvonik udara grom, te ga do temelja ruši. Gradnja novog zvonika počela je ubrzo, ali na drugoj lokaciji, u blizini tadašnjeg groblja i crkvice svetog Ambroza (današnji park/„Jardin“)

Relativno mirne dekade i stoljeća

Poznato je i čijom je zaslugom i financiranjem zvonik 1726. godine podignut. Gradnju je financirala Bratovština sv. Stjepana, uz pomoć drugih, tada još relativno brojnih bratovština. Kako će zvonik izgledati zamislio je majstor Pilepić, te je prema njegovom predlošku, nakon šest godina gradnje, nastao zvonik s prepoznatljivim karakteristikama baroknog graditeljstva, pri čemu se pak izdvajaju bifore na posljednjoj (najvišoj etaži). Uz nekoliko udara groma, blažeg intenziteta nego u njegovog prethodnika, dobrinjski je zvonik tijekom Prvog svjetskog rata ostao bez svojih zvona. Naime, materijal od

kojeg su zvona građena bio je odgovarajući za izgradnju neophodnih topova, te su se zvona sa zvonika skidala, otimala i prerađivala. Nakon Prvog svjetskog rata prikupljeni su dobrovoljni prilozima te su kupljena nova zvona. A onda je došao Drugi svjetski rat. Zvonik je bio samo okosnica tragedije koja se Dobrinju i dijelu Dobrinjštine dogodila upravo na Stipanju, 3. kolovoza 1944. ...

Malinska – početak krvavog pira

Iako su dijelovi Dobrinjštine tijekom Drugog svjetskog rata igrali važnu ulogu (napr. Hlapa, u kojoj je bilo sjedište Kotarskog komiteta Krk), Dobrinj, neutralan po tom pitanju, kao da je bio trn u oku okupatoru. Nakon nekoliko relativno blagih ali naglih upada neprijateljske vojske, krvavi pir uslijedio je na vjekovni blagdan Dobrinja i Dobrinjštine...

Iako ratna, bila je to Stipanja u pravom smislu riječi. „Somonj“ koti i vaviki... Religijski, pa potom svjetovni dio programa. Na Stipanju se oduvijek dolazilo s cijelog otoka, bilo je tako i te 1944. godine. A Stipanja se poklopila i sa zabavno – političkim programom, koji je u Dobrinju organizirao USAOH. Sve je budno nadgledala i jedna borbena grupa. Ipak, kako i po kome, ali jesu, Nijemci su saznali za

veselje. Znali su da su u Dobrinju tog dana i neki istaknutiji pripadnici omladinskih organizacija s otoka Krka.

Krvavi pir počeo je tijekom poslijepodneva. Prva kolona okupatorskih vojnika prema Dobrinju je krenula iz Malinske. Dojava je stigla, te se mnoštvo razbježalo. Za neke je bilo prekasno; neprijatelj je opkolio Dobrinj sa svih strana, a oko ponoći počeo je teror u samome mjestu. Počelo je pretresanje kuća, premlaćivanje mještana, redom starijih, jer mladi su uspjeli pobjeći i potražiti sklonište u okolnim šumama. Razbivši vrata župnog stana, na Placu su okupatori izveli tadašnjeg župnika Pava Šabalju, te ga gotovo do gola skinuli. Od kundaka koji mu je već bio uperen u čelo spasilo ga je odlično poznavanje njemačkog i mala domišljatost kako je porijeklom i on sam iz Njemačke. Župnik Šabalja pušten je kući a okupator je krenuo po nove žrtve. Iz svojih kuća su izvedeni, internirani u riječki zatvor a potom u razne konc logore Marica Mavrović (Marica poštarica), učiteljica Olga Barbalić, te Vinko Jakominić i Ivan Crnčić. Jutro nije donijelo smirivanje, naprotiv, ono najgore tek je imalo doći.

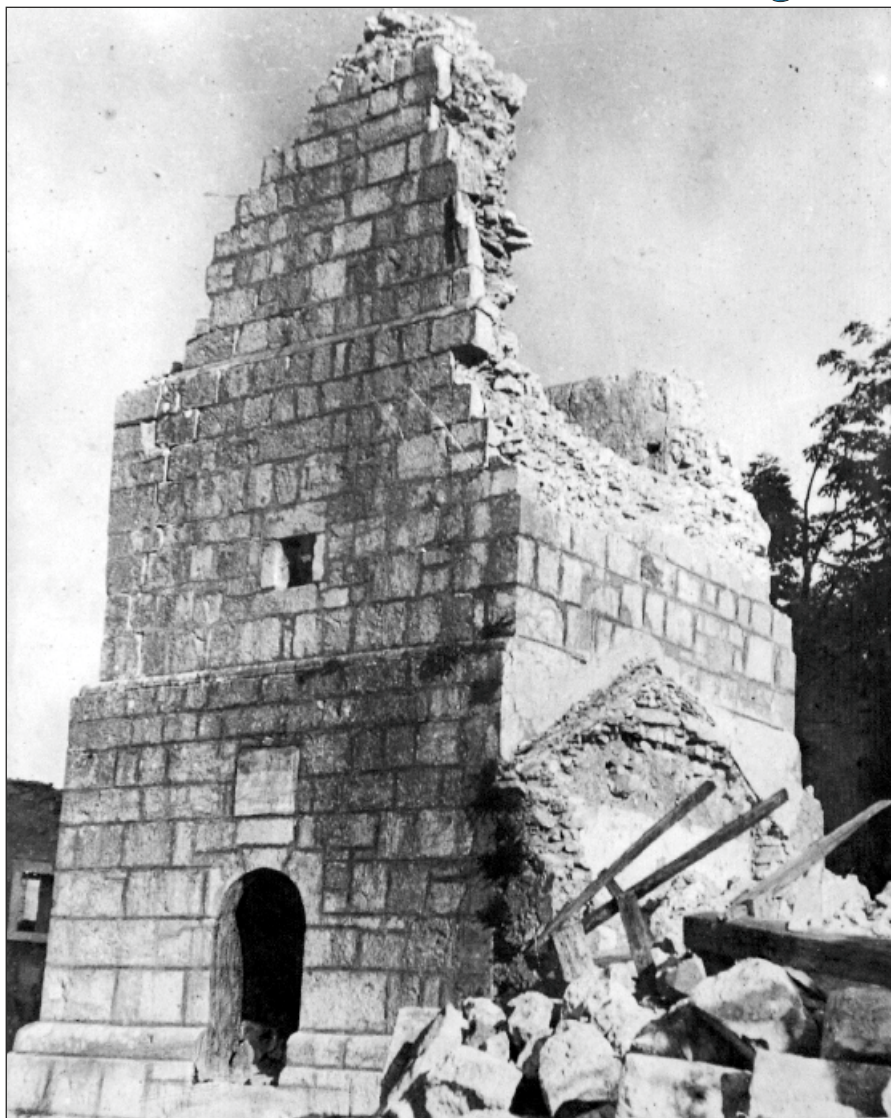
Srušeni zvonik i ugašeni životi
4. kolovoza 1944. u prijepodnev-
nim satima okupatori su u prizem-

lje zvonika unijeli kompletnu arhivu tadašnje Općine i Župnog ureda. Na drugome su katu postavili eksploziv. Oko 13 sati odjeknula je strahovita eksplozija. Čula su je sva sela Dobrinjštine, a oni iz sela u njegovom podnožju gledali su kako se zvonik pretvara u hrpu ruševina. Svjedoci tog vremena zabilježili su kako su se komadi zvonika razletjeli i nekoliko kilometara dalje. Stradale su i mnoge kuće u Dobrinu, a okupator je iz uništenog Grada krenuo u nastavak krvavog pohoda prema Polju i Šilu. U mahnitome pohodu u Polju su spalili kompletnu školsku arhivu, devastirali školsku zgradu, uništili i instrumente tamburaškog sastava koji je djelovao u zgradi škole te su uništene instrumente iskoristili za paljenje unutrašnjosti zvonika a krvavi pir zaključili su u Šilu gdje su spalili jedan javni objekt i ubili jednog mještana. Prije negoli su dobrinjski zvonik sraznili sa zemljom, okupatori su pred zvonikom ugasili tri potpuno nedužna života. Ubijeni su Anton Variola i njegov brat, „meznjar“ Josip, te mladi 17-godišnji harmonikaš Ivica Brusić. Njegov je otac Ivan uz Antuna Pavačića bio zaključan u prizemlje zvonika. Spašeni su pukom slučajnošću, budući su bili zatvoreni ispod jakog svoda zvonika. Tijekom eksplozije, uslijed pritiska, vrata zvonika su se otvorila, te su zatočeni Dobrinjci uspjeti umaknuti smrti.

Idućeg dana, 5. kolovoza 1944. nijema povorka s tri lijesa prošla je razrušenim Dobrinjem. Zvona nisu zvonila i prema tradiciji ispratila nedužne mještane do posljednjeg počivališta.

Ipak, kao i uvijek i u svemu, valjalo je poći naprijed. I pošlo se, najprije prema slobodi a nakon što je ona dočekanana, krenulo se u obnovu zvonika. Korak po korak, kamen po kamen, „dinar po dinar“. Pomogli su mnogi, domicilni, iseljeni, znani, neznani. Pomogao je svojim utjecajem i veliki hrvatski književnik Vladimir Nazor. Ivan Crnčić nikad se nije vratio kući iz logora.

Nije dočekaao novo lice dobrinjskog zvonika, obnovljenog u izvornom obliku, do visine od 20 metara. Zbog nedostatka financija „piramida“ zvonika, odnosno posljednjih 15 metara, dograđeno je nekoliko desetljeća kasnije, prije točno 40 godina!

... U Dobrinju zvoni zvone

Uz eksploziju skladišta streljiva na Dunatu i njezine kobne posljedice, „Krvava Stipanja 1944“ ubraja se u najveće tragedije Drugog svjetskog rata i poraća na otoku Krku. Ipak, kao što smo naveli, valjalo je poći dalje...

U Dobrinju mило zvoni zvone. Svakodnevno. Dobrinjski ljepotan budi Dobrinjce i Dobrinjke, podsjeća ih na vrijeme buđenja, ručka, odmora, počinka, pa i oni posljednjih počinaka. Njegovo krvavo poglavlje zapisano je u sjećanjima malobrojnih svjedoka vremena, te na spomen ploči kod ulaznih vrata

u unutrašnjost zvonika. Ali, on ponosno stoji i sa svog vrha pruža pogled koji zaustavlja dah. I kao da svojim postojanjem i stajanjem poručuje: Budi kao ja. Ako te i sruše, ustani uz pomoć onih koji te žele podignuti. Budi kao ja – uspravan, miran i ponosan...

Gordana Gržetić

OSVRT NA PROLJETNE AKTIVNOSTI

Dječji vrtić Polje nastavlja s bogatim programom aktivnosti i projekata, potičući kreativnost, ekološku svijest, sigurnost, važnost zdrave prehrane i tjelesnu aktivnost među najmladima. U nastavku donosimo pregled najvažnijih događanja iz proteklih mjeseci.

Suradnja s roditeljima školskih obveznika (roditelji, pedagog, učitelj razredne nastave)

Za roditelje djece koja će u rujnu krenuti u školu, organiziran je sastanak kako bi se dodatno unaprijedila spremnost za školu. Cilj sastanka bio je stvoriti preduvjete

kao bi djeca bila što bolje pripremljena za izazove koje donosi polazak u školu.

Prezentacija dobre prakse

Odgajatelji iz DV Polje održali su prezentaciju dobre prakse na odgojiteljskom vijeću u matičnom vrtiću u Krku pred svim odgajateljima. Na prezentaciji su podijeljena iskustva i metode rada koje su se pokazale uspješnima u radu sa djecom prilikom stvaranja slikovnice.

Posjet riječkom

Gradskom kazalištu lutaka

Na Dan planete Zemlje, 22. travnja, djeca su posjetila kazalište u Rijeci gdje su uživala u predstavi "Zeko i potocić". Ova predstava dodatno je naglasila važnost očuvanja prirode i ekološke svijesti.

Obilježavanje važnih datuma

Vrtić je obilježio niz značajnih datuma, uključujući prvi dan proljeća, Majčin dan, Dan planete Zemlje i prvi dan ljeta. Kroz

razne aktivnosti djeca su učila o važnosti očuvanja okoliša i prirodnih resursa.

Promicanje zdravog života

Osim vježbanja u sobi, zajedno smo pripremali svježe sokove od voća. Na vanjskom prostoru organizirani su poligoni za vježbanje, u čijoj su organizaciji sudjelovala djeca zajedno s odgajateljima. Navedenim aktivnostima obilježili smo i Tjedan zdravlja.

Vježba evakuacije i gašenja požara

Kako bi se djeca i osoblje bolje pripremili za izvanredne situacije organizirana je vježba evakuacije u suradnji s DVD Dobrinj. Ova aktivnost pokazala se izuzetno korisnom za podizanje svijesti o sigurnosnim protokolima među djecom. Spomenuta vježba je uspješno odrađena a ovakve aktivnosti djeci pružaju bogato, poticajno i sigurno okruženje za rast i razvoj.

Vježba u slučaju potresa

U sklopu projekta Hrvatskog Crvenog križa "Sigurniji vrtići i škole" realizirali smo aktivnosti pripreme za potres. Djeca su kroz igru i praktične vježbe naučila kako pravilno

reagirati u slučaju potresa. Na ovaj način stekli su osnovne vještine koje im mogu pomoći u stvarnim situacijama potresa, čime smo povećali njihovu sigurnost i spremnost.

Ispraćaj predškolaca

U našem vrtiću održana je svečana ceremonija kojom su ispraćeni naši mali diplomci u naše školske klupe. Ova posebna prigoda označila je završetak jednog važnog razdoblja u životima djece. Tom prilikom, mališani su dobili diplome i male poklone kao priznanje za svoj trud i postignuća tijekom boravka u vrtiću. Svečanosti su prisustvovali ponosni roditelji koji su s velikim zadovoljstvom i suzama radosnicama pratili ovaj emotivni trenutak. Ova svečanost bila je predivna prilika da se prisjetimo svih lijepih trenutaka i da sa ponosom ispratimo naše male diplomce na njihovim novom putovanju u daljnje školovanje. Želimo im puno sreće i uspjeha u školi. Naš vrtić nastavlja biti i za iduće generacije primjer dobre prakse i inovativnih pristupa u ranom obrazovanju.

Čestitamo Dan Općine Dobrinj, te s radošću dočekujemo naše nove male prijatelje, koji će nam se pridružiti početkom rujna.

Grad Krk, DV "Katarina Frankopan"
PV Polje, voditeljica: Marina Pavačić

Gotova je još jedna a uskoro počinje nova kolska godina

OPROŠTAJI, DOČECI, DOLASCI, ODLASCI I NATJECANJA OBILJEŽILI ŠKOLSKU GODINU 2023/24.

Uvijek emotivni ispraćaji

Priveli smo kraju još jednu nastavnu godinu, ispratili proljeće i pozdravili ljeto, a to znači da se rastajemo s još jednom generacijom osmaša koja okreće novu stranicu u svom životu. Njih dvanaest završnom priredbom oprostilo se od svojih kolega, profesora i osoblja škole, dok su se četvrtiši oprostili od svoje učiteljice. Bilo je tu pjesme, plesa, glume i lijepih želja za buduće školovanje, uspjeh i sreću u životu. Hvala našim osmašima na svim lijepim trenucima koje su nam priuštili i u kojima su nas uveseljavali.

Nakon priredbe osmaši su se malo opustili i proslavili završetak osnovnoškolskog školovanja uz roštilj i kupanje na punti Šila, međutim, ne do kasnih sati jer su već idući dan u 5 ujutro morali biti u Omišlju kako bi krenuli na terensku nastavu u Vukovar koja se već dugi niz godina realizira uz potporu Ministarstva hrvatskih branitelja. Po dolasku u Vukovar razgledali su Memorijalni centar Domovinskog rata te poslušali zanimljivo predavanje na temu Domovinski rat i Bitka za Vukovar, zatim posjetili 50 metara visok Vukovarski vodotoranj, simbol stradanja i otpora grada u Domovinskom ratu. Drugi dan posjetili su vukovarsku bolnicu, crkvu sv. Filipa i Jakova, Spomen dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, Memorijalno groblje te Spomen dom Ovčaru. Prije nego su se zaputili kućama, učenici su prošli Školu mira gdje su kroz kratko natjecanje pokazali što su naučili.

Terenske nastave i izleti

Učenici osmih razreda otoka Krka, koji su se istaknuli radom i izvrsnim rezultatima u poznavanju sadržaja nastavnog predmeta povijesti, imali su priliku sudjelovati na terenskoj nastavi i istražiti mračnu stranu hrvatske povijesti. Terenska nastava održala se na području nekadašnjeg koncentracijskog logora Jasenovac i Spomen-parka Brezovice. Iz naše škole sudjelovali su Gašper Šinkovec i Lucija Milanović. Trećaši su upoznavali sjedište Primorsko-goranske županije i pritom posjetili Vilu Ružić, Trsat i Astronomski muzej. Učenici četvrtog razreda proveli su tri dana na terenskoj nastavi u Staroj Sušici.

Završne izlete smo ostvarili uz financijsku pomoć Općine Dobrinj pa su tako učenici nižih razreda

posjetili Brijune, dok su stariji razredi posjetili zvjezdarnicu u Višnjanu, Papago park Croatia te kaštel Morosini – Grimani koji se nalazi u Svetvičentu.

Puno natjecanja, puno uspjeha

Ove godine su naša djeca bila uspješna na školskim natjecanjima, a ovom prilikom bih spomenuo one koji su se plasirali na županijsku i državnu razinu. Lovro Katnić plasirao se na županijsku razinu iz informatike, a na županijsku razinu „Čitanjem do zvijezda“ stigli su Lucija Milanović i Filip Spiciarich. Adnan Kadušić osvojio je 8. mjesto na državnom natjecanju iz islamskog vjeronauka. Naša škola sudjeluje na dva međunarodna natjecanja. Prvo je „Klokan bez granica“, matematičko natjecanje u

kojem ove godine nitko nije uspio ući među 10% najboljih, a drugo je informatičko, „Dabar“ u kojem su Mia Kosić, Adrian Zinaić, Dario Barić, Duje Lakić i Antonio Kirinčić ušli u 10% najboljih. Oduvijek nagrađujemo učenike koji su sva četiri i svih osam razreda završili s odličnim uspjehom. Nagrade za odličan uspjeh i uzorno vladanje tijekom četiri razreda dobili su: Jasmin Ahmuljić, Mila Bolkovac, Veronika Spiciarich i Magdalena Turčinović, a za odličan uspjeh tijekom osnovnoškolskog obrazovanja nagrađen je Amar Džebo.

Knjige, zdravlje, gosti..

Osmaši su sudjelovali u maloj školi zdrave prehrane, predavanju i radionici o zdravom načinu života koju nam je omogućila udruga Gaia Nova. Učili su koje namirnice su nam potrebne, a koje je dobro koristiti u manjim količinama.

Povodom obilježavanja 150. obljetnice rođenja velike književnice Ivane Brlić – Mažuranić te Svjetskog dana knjige i Noći knjige, školska knjižničarka Ema Jedrlinić i učiteljica Maja Polonijo osmislile su poseban program za učenike petog i šestog razreda. Učenici su prvo istražili život Ivane Brlić – Mažuranić gledajući dokumentarni film o njezinom životu i književnom uspjehu, a zatim su podijeljeni u skupine, igrali različite igre natjecateljskog karaktera koje su učiteljice pripremile u digitalnom, ali i u papirnatom obliku.

Početkom svibnja u našoj su školi

učenici 5. i 6. razreda, zahvaljujući izdavačkoj kući Naklada Ljevak, ugostili mladu i talentiranu književnicu Moreu Banićević. Književni susret s autoricom dječjih horor priča i bajki zainteresirao je i oduševio baš sve, čak i one učenike koji nešto rjeđe posežu za dobrim štitvom i čitanjem u slobodno vrijeme. A razgovaralo se o svemu: o glazbi, životinjama, filmovima, video igrama, o mitovima i legendama, bajkama...

Uvijek se veselimo kada nam u školu dolaze gosti pa smo tako i u petak 19. travnja nestrpljivo čekali početak predstave zanimljivog naziva – „Raspucavanje“. Predstava je nastala u suradnji s Hrvatskim nogometnim savezom i Ministarstvom znanosti i obrazovanja, u produkciji Kazališta „Lutonjica Toporko“. Osnovica teme je bilo nasilje u osnovnoj školi za vrijeme utakmice nogometnog Svjetskog prvenstva – Hrvatska protiv Brazila. Otkrivajući mnoštvo problema i razloga za takvo ponašanje predstava je na momente i humoristična, ali ispravlja i ukazuje na loše ponašanje.

U sklopu eTwinning projekta Webučionica 4.0 u kojem sudjeluju ove godine, trećaši su odabrali svoju omiljenu knjigu i predstavili je pomoću digitalnih alata koje smo učili. Koje knjige preporučuju za čitanje, kako zamišljaju likove iz knjige pokazali su u zajedničkoj prezentaciji koju su izradili. Petaši su obilježili Svjetski dan poezije kreativnom radionicom izrade lir-

skih pejzažnih pjesama suradničkim radom u paru. Zadatak je bio osmisлити pjesmu suradnjom što često i nije lagan zadatak.

Šestaši su obilježili Svjetski dan pripovijedanja kreativnom radionicom izrade bajki suradničkim radom u grupi. Zadatak je bio osmisлити zanimljivu priču uz pomoć karata te tu priču predstaviti ostatku razreda.

Ovom prilikom želim zahvaliti Općini Dobrinj i načelniku Nevenu Komadini na suradnji i pomoći koju uvijek pružaju našoj školi. Svim našim učenicima želimo da uživaju u ljetu i ljetnim radostima, našim osmašima želimo da ostvare svoje snove, a svim čitateljima u ime učenika i djelatnika PŠ Dobrinj želim veselo, toplo i ugodno ljeto!

Krunoslav Čuljat, voditelj PŠ Dobrinj

Maja Radoslović iz Svetog Vida uživa u životu kroz posao stjuardese

NEBO JE GRANICA? PA EVO, MOŽE SE DO TE GRANICE, SAMO SE TREBA USUDITI I PROBATI

Mašta može svašta. Zamišljati, izmišljati, spajati, razdvajati... sve što dijete zamisli i poželi, vila Mašta (s velikim „v“) mu ispuni. Naravno, govorimo o dječjoj sposobnosti stvaranja, ali i „velika djeca“ uz nešto više volje i još više hrabrosti mogu upomoć pozvati vilu Maštu i uz nju ostvariti svoje snove i zamišli. Jedna se djevojka tako zapitala: „Ako je nebo granica, može li se onda do te granice? I kako?“... Isto je je pitanje, osim sebi, uputila i vili Mašti. A ona joj je odgovorila: Probaj!

Od djetinjstva na putu

Djevojka iz uvoda u ovu priču je djevojka među nama. Jedna od nas. Po imenu Maja. Iz našeg kraja, iz Dobrinjštine, iz Svetog Vida dobrinjskog. Djevojka koja je kao djevojčica završila osmoljetku u Dobrinju, gimnaziju u Krku a na riječkom Pravnom fakultetu smjer Upravno pravo. Uz obrazovanje i nakon njega, išlo je također ono uobičajeno - sezonski poslovi na recepciji, u kafiću. Djevojka iz naše priče pripada generaciji, koja je mogla izabrati ono što uz ostalo nudi program Erasmus, a to je razmjena studenata. Izbor za završnu godinu studenata pao je na norveški grad Bergen. A u Bergenu se dogodio presudan događaj da djevojka počne razmišljati o visinama i letenju kao o svom pozivu.

No, davno prije, prethodilo je tome još nešto...

-Ja sam valjda jednostavno predodređena za putovanja. A iza toga stoje moji roditelji Alemka i Mladen. Oni su ti „krivci“ za moju veliku ljubav i strast prema putovanjima. Mene, brata Tonija i sestru Ines oduvijek, zaista oduvijek, vodili su na izlete, putovanja, na cruisere. Mislim da nije bilo njihovog slobodnog dana, ili godišnjeg odmora da nekud nismo išli, barem na neki kraći izlet. I nekako su me najviše fascinirali cruiseri, te sam još kao djevojčica i sebi i drugima govorila: Jednog dana ću i ja raditi na cruiseru. Ali, eto, skočila sam malo više - počinje svoju priču Maja Radoslović, koja radi kao stjuardesa za kompaniju „Emirates“. Razgovaramo na „tlu“, u njezinom rodnom kraju, hvatajući vrijeme između djevojačke i vjenčanja bliske joj prijateljice, zbog čega je nakratko i „sišla s oblaka“ i doletjela s drugog kraja svijeta. Roditelji su bili ti koji su joj otkrili čari upoznavanja raznih destinacija, ali vratimo se mi ipak Norveškoj i Bergenu:

Ja stjuardesa? Ma ni slučajno!

-Želja da se okušam na cruiseru nije me napustila. Htjela sam to probati, ispuniti želju, pa se onda vratiti kući i zaposliti u struci. Ali, u Bergenu je kopanija „Emirates“

organizirala Dan otvorenih vrata. Posao stjuardese smatrala sam zanimljivim, ali da sam sebe vidjela u tome - ni približno slučajno – priča nam mlada stjuardesa svoju priču te nabroja sve „minuse“, koje je sama sebi kao potencijalnoj stjuardesi dodijelila. A već i pravila za podnošenje CV-a su više nego rigorozna. Ipak, nešto se u Maji prelomilo...

Što bude, bude... a bilo je... uf...

-Napravila sam taj prvi korak. Spremila sam se, uredila, po propisima koji su zaista strogi, pripremila svoj CV, odnijela ga i rekla: „Što bude, bude!“.

Vila Mašta i njen savjet: Probaj... i upalilo je! Maja je prošla sve krugove eliminacije; za primjer reći ćemo da u prvom eliminacijskom krugu od tisuću onih koji su aplicirali za poslove koje Emirates traži, ostane njih otprilike 500. Drugi krug je prilika da se provjeri je li kandidat timski igrač, jer „solo igrač“ ne prolazi. U tom drugom krugu mnogi pokleknju jer u pitanju su zapravo „tricky questions“

-Jo, kad se sjetim tih krugova, zamki, eliminacija, test engleskog... koji su to stresovi bili. A tjelesne proporcije! Primjerice, visina je minimalna metar i 60, ali moramo biti u stanju da dosegnemo rukama visinu od 2 metra i 12 centimetara.. ma taj Open Day njihov traje i po dva dana a možda najgori dio svega, kad misliš da si ipak na kraju je intervju koji traje i do 2 sata. Da ne spominjem medicinsku dokumentaciju koju traže – pojašnjava nam Maja i otkriva koji joj je ipak bio najteži zadatak:

-Znam da će se mnogi na ovo nasmiati, ali profesionalno fotografiranje. Znači, točno, na milimetar točno imaš određeno gdje gledati, frizura točno po pravilima, outfit.. ma osjećala sam se poput robota -

smije se Maja, te na po pitanju smijeha, daje baš konkretan primjer: -Jedan od uvjeta za zapošljavanje je baš to, smijeh, dakle, od vas se traži da se non stop smijete. Dakle, hoćeš nećeš - smiješak!

Zlatni poziv

Nakon višemjesečne procedure, Maja je imala razloga za veliki smiješak. Jer iz kompanije „Emirates“ stigao je „Golden call“:

-To u žargonu tako zovemo, „zlatni poziv“. A kad taj poziv dobiješ, smiješ se više nego što Emirates traži, jer to znači da si primljen. Koja je to sreća kad te nazovu! A emocije... smijeh, suze, radost - prisjeća se Maja i otvara novo poglavlje priče. Za nju podjednako emotivno i zahtjevno gotovo kao procedura koja prethodi zapošljavanju.

A kako reći mami i tati?

-U trenutku kad sam taj „zlatni poziv“ primila, bila sam u društvu mojih roditelja, koji su me u Bergen došli posjetiti. Ništa nisu znali ni o mojoj namjeri, a kamoli o cijeloj proceduri koju sam mjesecima prolazila. Ali, posao stjuardese sam željela, posao sam dobila. Odjurila sam u wc, zaključala se, toliko su me emocije „oprale“ da sam se isplakala do zadnje suze. Ali, ne mogu stalno biti u WC-u. I što sad - priča nam Maja, jednako emotivna kao i u tim trenucima.

I što je bilo? Maja je veselu vijest svojim roditeljima „servirala“ za doručkom:

-Kako su reagirali? Prvo bili su šokirani time što su čuli, a onda ih je pak šokiralo kad sam im ispričala da sam cijeli postupak prošla sama. Mi u obitelji nikad, ali zaista nikad nismo pričali o toj temi, o avionima, stjuardesama. A onda su krenule njihove opaske: to je prijevara, tu nešto ne štima. Što da vam kažem, možete misliti kako im je bilo: došli su po kćer u Norvešku da je konačno vrata kući sa studentske razmjene. Došli su presretni po kćer koja im fali a kćerka im nonšalantno kaže da ide živjeti u Ujedinjene Arapske Emirate.

Roditelji su kao i uvijek podržali Majinu želju. Maju je pak čekalo još

nekoliko „seansi“ prije negoli je odjenula odjeću stjuardese i vinula se nebu pod oblake. Prvog se leta nije bojala nimalo, ali je zato imala jedan drugi strah:

-U Hrvatskoj je moja obitelj, prijatelji a posao puno obećava. Moj veliki strah bio je da će mi se u Dubaiu previše svidjeti, da se neću htjeti vratiti u Hrvatsku.

Rođendan u oblacima

S oblacima se druži već petu godinu a euforija i zadovoljstvo isti su kao i prvog dana:

-Ovo je najljepši posao na svijetu i sve one peripetije i procedure vrijeme je proći i izdržati. Biti stjuardesa – nema dalje! Istok zapad, sjever jug, sve je prošla. „Čekirala“ je dosad zavidnih 158 destinacija na svim stranama svijeta. A najdraži let ili trenutak u letu? Maja ima spreman odgovor:

-Ovo ću pamtiti dok sam živa. Bio je to let Milano - JFK i vraćali smo se iz Milana za Dubai. Bio je to moj rođendan i bila sam nekako nostalgična, tužna. Dugo nisam bila kod kuće i sve me to snuždilo. Iz „Flight decka“ zovu me i kažu da imaju za mene poklon za rođendan. Dođem u „Flight deck“, tamo mi kažu da prolazimo taman kroz Hrvatsku. Pazite, oni nisu uopće znali odakle sam a mi smo u tom trenu letjeli iznad Krka! Pogledam i vidim... Punat, Vrbnik... vidim svoju kuću... koji obrat emocija, od tuge do sreće! Nikad ljepšeg rođendana i poklona!

Svakodnevno druženje sa slavnima, koji uopće nisu u oblacima Lindsay Lohan, John Legend, Chrissy Teigen, Harry Kane, okružene glavne, nogometne momčadi.. sve njih Maja sreće na svojim dnevnim letovima, jer sad leti u

„business klasi“, pa su joj „selebovi“ svakodnevnica, Sve njih opisuje kao vrlo drage, skromne prizemljene ljude, a posebno će pamtiti neposrednost i pristupačnost velikog glumca Willa Smitha. Maja Radoslović uživa u svakom trenutku, te svoj posao ne odrađuje, nego uistinu živi. Kao i život punim plućima. I obaveznim širokim osmijehom, za koji kaže da joj je toliko prešao u naviku, pa kroz život-na tlu i u oblacima - korača sa smiješkom. Planovi? Planovi su živjeti ovo što živi još neko vrijeme, a onda, barem tako stoji u planovima, vratiti se u rodni kraj, svojima i među svoje.

Probajte, živite, uživajte !

Maja Radoslović je jedna od nas. Od mnogih među nama razlikuje ju to što je imala hrabrosti svoje pitanje postaviti vili Mašti. I što je bila hrabra te poslušala Maštin odgovor - Probaj!

Stoga Maja Radoslović za kraj nema poruku. Nije ni nužna. Užitak kojim živi, radi, hoda i leti kroz život. Sreća je privilegija rijetkih kaže se. Maja će to demantirati i reći: Sreća prati hrabre. Nebo je granica? Pa što onda? I ta je granica dostupna. Samo treba probati... Probajte – zaključuje „djevojka koja leti oblacima“ a umjesto poruke za kraj, otkriva nam i ispunjenje jednog davnog obećanja:

-Bio je to naš slogan u školskim danima i evo, živima ga doslovno. Jer on je glasio: Putovat ću svijetom, tražiti sreću, ali svoj grad zaboraviti neću!

Gordana Gržetić
foto: osobna arhiva

JEDAN OD PUTNIKA HRVATSKOG KRIŽNOG PUTA, JEDAN OD POBJEDNIKA NA PUTU ISTINE

U ovim vrućim ljetnim danima, koji su prema nepisanom pravilu rezervirani za odmor duha, duše i tijela, „teške“ teme sigurno su mnogima daleko od prioriteta. No, kako to obično bude, katkad nas jedan naizgled pogrešno učinjeni korak odvede na mjesto na kojem nismo trebali ili htjeli biti. A onda nam vrijeme relativno brzo pokaže i dokaže kako je taj naš naizgled pogrešan korak učinjen ne našom voljom, već, nazovimo to tako, višom silom. Za neke više, nama „malima“ tada još nedokučive razloge...

Jedan sasvim lijepi dan i jedan sasvim pogrešan korak...

Trebao je to biti (i bio je!) jedan sasvim lijepi ljetni dan, s grupicom bliskih istomišljenika i poklonika svega onoga što priroda obilato nudi. Bio je to dan koji je počeo u Svetom Vidu dobrinjskom i koji je trebao završiti u onom drugom selu istoga imena, koje također ima dodatak –Sveti Vid Miholjice. Jedan zajednički učinjen pogrešan korak inicirao je druge korake i doveo nas, istina, do Svetog Vida miholjskog, ali ne do točke koju smo planirali, već do – groblja. Pa dobro, kad smo već tu... I opet taj jedan korak, po prilično nespretnom za hodanje dijelu groblja. I jedno počivalište, jedno ime i prezime, dva datuma... dovoljno da se neodabranim koracima od opuštenog raspoloženja vratimo u nešto suprotno; u vrijeme koje nitko od nas šest okupljenih ne pamti kao svoje. Neki od nas o tom su vremenu slušali, te u bilješkama predaka čitali. Samo jedan korak iz ljeta vratio nas je u – korizmu, koja daje presjek gotovo svačijem životu: izdaja, krivica bez krivice, mučenje bez razloga, osuda bez presude, poniženje ubijanje čovječnosti i samoga čovjeka i u konačnici – pobjeda. U mnogim oblicima.

Uostalom, zapisi koji su sačuvani iz tog vremena, jasno navode: Istina pobijedi o prija o potla...

Veselje da, rođendani – veliki „NE“!

Prije 25 godina, 22. travnja 1999. na drugome kraju svijeta preminuo je „domaći sin“, Anton Spicijarić. Opredjeljenjem i zvanjem svećenik. Zaljubljenik u glazbu, primarno religijskog karaktera, ali zapisana je njegova rečenica, „da se sve poslušat i pjevat“. Iako nas je datum smrti na njegovom grobu u Svetom Vidu Miholjice lako doveo do računice da je preminuo prije 25 godina, on sam, iako poklonik slavlja i veselja, nije volio spominjati ni obilježavati datume vezane uz njegov život. Ipak, budući je rođen 1908. na lakopamtljiv datum, 6. siječnja, na Tri kralja, kazivao je da ako bi i htio to preskočiti, svoj je rođendan prisiljen slaviti. Uostalom, odabrao je služiti i slaviti. Nešto drugo i na drugačiji način od svjetovnih slavlja.

Dubašnica, Dobrinj, glazba...

Jedna od povjerenih mu službi bila je upravo u njegovom rodnom kraju. Od 1939. do 1950. vlč. Spicijarić obnaša dužnost dubašljans-

kog župnika. U to teško i predratno i ratno i poratno vrijeme, liturgijski život ne gubi kontinuitet. Štoviše, vlč. Spicijarić tada mladom sumještaninu i istomišljeniku Nedjeljku Karabaiću povjerava osnutak župnog zbora. Mladi muzikolog Karabaić postaje zborovođa, ali vrlo brzo pada u nemilost tadašnjih vlasti, te biva zatvoren a u zatvoru (bolje rečeno u tamnici) mučen i fizički i psihički. Nedjeljko Karabaić u tamnici ipak živi glazbu te zahvaljujući ljudima koji mu u tamnicu donose komadiće papira i olovke, sklada, piše, bilježi. Otprilike u isto vrijeme vlč. Spicijarić postaje župnikom u Dobrinju, odakle će, baš u godini Karabaićeve smrti, početi njegov križni put. Nedjeljko Karabaić je prerano platio životom i svoja uvjerenja i uzničke torture, a što je bilo s vlč. Antonom Spicijarićem? Zadržimo se na njegovom „dobrinjskom razdoblju“, od 1951. do 1958. godine. Već prvi dan 1951. godine donio je dobrinjskoj župi novitet - novog župnika. A novi župnik nije trebao čarobnu formulu kako doprijeti do svojih župljana, osobito do mladih, jer su oni doslovce pohrlili k njemu. Inspirativnih propovijedi, vedrog duha, osebnog načina življenja, vlč. Spicijarić svojim je župljanima postao i župnik i prijatelj. I ne samo župljanima; ta zapisano je kako su ga kao čovjeka cijenili, poštovali (i kako će vrijeme pokazati, koliko su mogli i branili) i pojedinci, koji vjeru nisu živjeli u okviru crkve, već kroz svoja djela i svakodnevicu, Malobrojci, ali ipak prisutni. Poštovali su i posjećivali vlč. Spicijarića tajno, drugačije se tada nije moglo.

...ali tu su i uhode...

Oni koji su ga posjećivali javno, napose tadašnja dobrinjska mladež, i danas prepričavaju brojne susrete

koje je za njih vlč. Spicijarić organizirao i u kojima je aktivno sudjelovao. Gledano njegovu župničku službu, vlč. Spicijarić u Dobrinju je također, kao i na Dubašnici, spaja s glazbom; oformljava zbor odraslih i mladih, uvodi nove napjeve i glazbene izričaje a i liturgijske dijelove osuvremenjuje i približava mladima. Mladi ga jednostavno obožavaju i koriste svaki trenutak za druženje s njim u njegovom župnim stanu. Jer, kaže „plovani“, u crkvi se moli, u mene doma se veseli“.

Ipak, ono što je neke privlačilo, druge je odbijalo, blago rečeno ljutilo. Bile su to Spicijarićeve propovijedi u kojima se bez „čitavanja između redova“ očitovao o negativnosti tadašnjih vlasti i jednodimenzionalnosti. Oni kojih su se te propovijedi ticale, nisu direktno slušali, ali su zato imali svoje „uhode“. Zahvaljujući „uhodi“, vlč. Spicijariću spremala se sudbina koja je snašla i njegovog prethodnika u Dobrinju, vlč. Antona Mrakovčića. Obojicu se najprije pokušalo oblatiti u privatnom životu, a kada to nije uspjelo, „uhode“ su učinile svoje. Vlč. Spicijarić je uhvaćen i priveden na saslušanje, isto onakvo kakvo je prije njega istrpio vlč. Mrakovčić. Nakon nekoliko mjeseci mučenja i robijanja u riječkom zatvoru, vlč. Spicijarić se vratio u Dobrinj. Ne zadugo, jer „neprijatelj nikad ne spava“.

U gluho doba noći...

Pritisci i otvorena netrpeljivost postaju sve jači a time i opasniji. Na preporuku tadašnjeg krčkog biskupa Josipa Srebrnića, vlč. Anton Spicijarić ipak ne odgovara isprva potvrdno, još uvijek vjerujući da će se hajka smiriti. Ipak, njegovu je odluku da pobjegne inicirao jedan posjet. Posjet jednog moćnika toga vremena, jednog od onih koji su izabrali biti čovjekom, neovisno o svojim vjerskim, ili svjetovnim uvjerenjima. Ta ljudskost i čovječnost se ne dokazuje kroz pripadnost instituciji, već kroz djela i postupke.

U, kako to obično biva, gluho doba noći, jedna je ruka zakucala na vrata župnog stana u Dobrinju, a jedan je glas šapnuo nešto što možemo sažeti u jednu riječ: -Bježite! Odluka je pala. U bijegu, odnosno u prijelazu s otoka na kopno Spicijariću je, iako nesvjesno, pomogao jedan njegov dobar prijatelj iz jednog mjesta na Dobrinjštini. U kolikom je strahu dobrinjski župnik bio, govori podatak da ni taj Spicijarićev prijatelj nije znao kojim povodom po mraku prevozi župnika u Crikvenicu. Prevezao ga je, ne znajući da je time vrlo vjerojatno spasio svećenikov život a svoj i život svoje obitelji doveo u opasnost. A bilo je baš tako, jer svaka tajna biva otkrivena...

Nakon 32 godine... a kadi je gilera?

Vlč. Anton Spicijarić uspio je pobjeći i doći do talijanskog logora, odakle je pak uspio doći do SAD-a, gdje je nastavio svoju pastoralnu službu.

Iako daleko, na sigurno, strah i bojazan od «njih» nije ga napuštao ni na drugom kontinentu. Ipak, 1990., nakon 32 godine, unatoč strahu, odlučio je doći u novonastalu Hrvatsku. Tom je prigodom u dobrinjskoj crkvi služio misu tijekom koje se prisjetio svog križnog puta, te otkrio detalje nepoznate detalje bijega. Iako porijeklom iz Dubašnice, zavolio je Dobrinj i Dobrinjštinu. Pri bijegu

iz Dobrinja preko „Stupice“ do Klimna, iako je svaka sekunda bila važna, zastao je kratko i rekao:

-Zbogom Dobrinju, više te nikad neću viditi!

Ali...

Zanimljiva je anegdota vezana uz njegov dolazak u sam Dobrinj. Pri dolasku, krenuo je do jednog „portuna“ i dao se u potragu. Kad su ga oni koji su bili u njegovoj pratnji pitali što toliko traži, mirno je odgovorio:

-Nisan se nadal da ću se ikad tornat ovamo, sada dubitan da bi ovdeka morda mogla bit i ona moja „gilera“ (vlč. Spicijarić volio je motore a svoju gileru sakrio je u jedan dobrinjski „portun“, koji je u panici prije bijega nasumično odabrao.)

Uznik, pouzdanik, oprost i oproštaj ...

A svemu tome prethodio je susret izvan otoka ...

Vlč. Spicijarić znao je po čijoj je „preporuci“ interniran u riječki zatvor i tko je indirektno stajao iza njegova progona. Znao je i ono drugo ime, koje je znalo što je i kada je trebalo znati. Put do obojice vodio ga je u Rijeku; jednog je „posjetio“ na jednom riječkom groblju i makar ga nije mogao čuti, kazao mu je kako mu sve oprašta. A drugi, onaj „pouzdanik“... on ga je mogao čuti. Slabije, ali dovoljno. U riječkoj bolnici spomenuti je brojio svoje zadnje trenutke, ali

poživio je dovoljno dugo da ugleda poznato lice; sada puno starije, ali ipak prepoznatljivo. Razgovora u tom susretu nije bilo riječima, već očima. Nekoliko dana kasnije vlč. Spicijarić prisustvovao je malom, privatnom civilnom posljednjem ispraćaju onoga koji ga je 1958. kucanjem u gluho doba, „ispratio“ u svijet spasa...

Konačno na miru i u miru

U vrijeme kad vlč. Spicijarić konačno opušteno, slobodno, nakon 32 godine uživa u svom kraju, na Dubašnici se počinje intenzivnije promišljati i o njegovom suradniku i supatniku Nedjeljku Karabaiću. Rezultat toga promišljanja je znanstveni skup organiziran koju godinu kasnije. Ove godine u planu je i obilježavanje stote godišnjice njegovog rođenja. Vlč. Anton Spicijarić preminuo je 22. travnja 1999. u Americi a kako mu na posljednjem prebivalištu u Svetom Vidu - Miholjice piše, ovdje je konačno našao svoj mir. Nakon njegove smrti Branko Jakominić porijeklom također iz Svetog Vida dobrinjskog, primio je određeni novčani iznos. Namijenio mu ga je vlč. Spicijarić a da on za tu nakanu uopće nije znao, iako je s „popom Antonon“ u New Jerseyju bio vezan dugogodišnjim prijateljskim vezama. Danas nažalost također pokojni Jakominić nije dvojio; u dogovoru s obitelji dio novca namijenio je humanitarnom projektu, iza kojeg stoje pojedinci rodbinskim vezama povezani - sa Spicijarićevim „pouzdanikom“.

Potresna Spicijarićeva autobiografija uskoro i na hrvatskom jeziku

O svom životnom i križnom putu vlč. Anton Spicijarić napisao je autobiografsku knjigu, koja je tiskana u malom broju primjeraka 1998. godine. Jedan od tih primjeraka u posjedu je spomenute obitelji Jakominić. A toliko puta u ovom prilogu spomenuti krivi korak doveo je do toga da se vrlo brzo rodi (i prihvati) ideja da Spicijarićevi memoari budu prevedeni i objavljeni na hrvatskom jeziku. Jer, uz svjedočanstvo života i vremena kroz riječ i fotografiju, englesko izdanje ove knjige obiluje i Spicijarićevim stihovima, te ga, osim kao svećenika i glazbenika, otkriva i kao pjesnika. Neki su stihovi posvećeni upravo Dobrinju, u koji se ipak vratio nakon više od tri desetljeća.

Istina pobijedi... i bi tako...

Zbog jednog naizgled krivog koraka u krivom smjeru bezbrižan ljetni dan probudio je sjećanja na priče o nimalo bezbrižnim vremenima. Iz tog vremena i s tog područja ipak smo izašli. Koraci su nas iz Svetog Vida doveli u Sveti Vid. Iz tamnice u kojoj je vlč. Anton Spicijarić boravio izašla je pak ona, koja - kao i Spicijariću toliko draga glazba - uvijek nađe put - istina.

Jer, pisano je, zapisano u sjećanjima na te burne godine: „Istina pobijedi o prija o potla“...

Gordana Gržetić

Fotografije: Sandy Jakominich Colden
i privatni album

Jednodnevno trostruko slavlje na Zviranju

DRUŽBA SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA U SVETOM VIDU OBILJEŽILA TROSTRUKU TROZNAMENKASTU OBLJETNICU

Svečanim euharistijskim slavljem, koje je predvodio krčki biskup msgr. Ivica Petanjak, Družba Sestara Presvetog Srca Isusova obilježila je tri troznamenkaste obljetnice, podjednako značajne za kontinuitet Družbe.

„Madre Fiumana“ i „Pop Knez“

Okupivši se na blagdan Uzašašća u Samostanu „Moj mir“ u Svetom Vidu, sestre ove Družbe, predvođene vrhovnom predstojnicom s. Dobroslavom Mlakić, objedinile

su sjećanja na tri datuma i događaja u uskoj vezi s Družbom i njezinom utemeljiteljicom Majkom Marijom Krucifiksom Kozulić. Prije 120 godina, na blagdan Gospe Pompejske (8. svibnja) „Madre Fiumana“ Marija Krucifiksa Kozulić položila

je redovničke zavjete. A u veljači ove godine zaokruženo je stoljeće od preminuća krčkog svećenika Antona Malešića (u svom kraju znanog kao „pop Knez“), koji je Družbi oporučno ostavio svoju kuću, upravo onu u kojoj je danas jedan od samostana ove Družbe. Nakanivši provesti posljednje godine svog života u doslovnom miru, Anton Malešić dao je na osami sela Sveti Vid sagraditi kuću, kojoj je dao ime simboličnog značaja, „Moj mir“. Ostavština vlč. Malešića došla je u prave ruke u pravo vrijeme, budući je tada dio sestara ove Družbe proživljao turbulentne trenutke, uslijed podjednako turbulentnih društvenopolitičkih zbivanja. Odmah nakon smrti vlč. Malešića, 1924. godine, sestre dolaze u Sveti Vid, što je i treći dio ovog „obljetničkog trolista“.

Povlašteni put svetosti

Uvod u slavlje bile su pozdravne riječi vrhovne predstojnice Družbe s. Dobroslave Mlakić, koja je u prigodne riječi ukomponirala i sažeti prikaz povijesti ove jedine autohtone riječke redovničke zajednice.

-Kada je naša Majka Utemeljiteljica položila zavjete, ona nije samo sebe posvetila Bogu, nego je osnutkom Družbe okupila sve nas da služimo Bogu i bližnjemu na mnogostruk način – u siromašnima, djeci, mladima i bolesnima- kako su to i činile naše sestre ovdje, na prostoru Krčke biskupije. Crkva je uvijek u zavjetovanju evanđeoskih savjeta gledala povlašteni put svetosti. U temeljima redovničkog života stoji posvećenje a zavjeti su temeljni okvir toga posvećenja. To su zapravo tri načina osobne obveze na život, kakav je Krist živio u potpunom predanju Očevoj volji. A svaka karizma obvezuje da se sinovski traži Očeva volja – istaknula je s. Dobroslava Mlakić, inače autorica opsežne monografije o Družbi, te postulatorica kauze za proglašenje blaženom Marije Krućkove Kozulić.

Biskup Petanjak se u svojoj homiliji fokusirao na blagdan Uzašašća, istaknuvši kako je prije svog uzašašća na nebo Isus inzistirao na vjeri, kao jedinom načinu na koji se može spasiti život.:

Vjerovati znači uskladiti riječi i djela s tim vjerovanjem

-Kao provjera je li netko uistinu vjernik ili nije, nema niti jednog pitanja iz katekizma, ni odgovora tako da zaokružiš jedan od ponuđenih odgovora, nego se radi o konkretnim i nemogućim znacima – kazao je biskup Petanjak, istaknuvši i da vjerovati znači prihvatiti Isusa i s njim uskladiti sve svoje riječi i djela na način na koji je i on djelovao i govorio.

-Uskrsnuli Gospodin je uzašao na nebo, ali se nije odvojio ni distancirao od zemlje, nego je definitivno ušao u ovaj svijet i u sve one i u svakoga onoga, koji je prihvatio njegovu Riječ, propovijedao je svijetom i sam živi od nje, te je i sam u isto vrijeme i na nebu i na zemlji, i ovdje i ondje, i dolje i gore- jer je s Isusom Kristom i u Kristuzaključio je svoju homiliju predvoditelj slavlja. Biskupu Petanjku su se u euharistijskom slavlju pridružili vlč. Dinko Justinić, župnik Župe Dobrinj, vlč. Zvonimir Badurina Dudić, kao povjerenik za redovnice pri Krčkoj biskupiji, te tajnik biskupa vlč. Josip Karabaić.

Kontinuitet Malešićeve odredbe

Imperativ koji je na prijelazu dva burna stoljeća sebi i onima oko sebe postavio svećenik Anton Malešić i danas je nit vodilja i primarna bit samostana u Svetom Vidu dobrinjskom. Mir u svojim posljednjim godinama gotovo pola stoljeća, konkretno od 1976., donedavno su ovdje pronalazile štćenice iz svih krajeva Hrvatske, kojima su cjelodnevnu skrb pružale sestre Družbe PSI. Misija vlč. Malešića time dobiva svoj nastavak a njegova oporučna želja zadržala je kontinuitet unatoč povremenim neprilikama pa i prijetnjama o zatvaranju samostana. Veliku je ulogu u egzistenciji ovog samostana odigrala č.s. Paulina Keser, koja je u burnim vremenima tadašnjim vlastima otvoreno poručila: „Iz ovog mira ja živa ne odlazim nikuda i nikada“.

I bi tako. „Časna Paula“ mir ovog samostana, na lokalitetu kolokvijalnog naziva Zviranj, napustila je tek jednom, otputovavši u vječni mir. A natpis na pročelju kuće i danas podsjeća da je mir oko nas lako pronaći – imamo li mir u sebi, pronalaziti ćemo ga u drugima i dijeliti onima oko sebe.

Gordana Gržetić

Dobrinj je opet likovni centar Kvarnera, pa i šire

IZLOŽBA "ŽENE" U KULTURNOM CENTRU INFELD U DOBRINJU

Kulturni centar Infeld u Dobrinju ovog će se ljeta fokusirati na predstavljanje žena u umjetnosti. Kolekcija "Žene" ("Women") pokazuje promjenu pogleda na žene u vezi s progresivnim odvajanjem od tradicionalnih rodnih uloga. Stare ideje i obrasci se promišljaju i slikaju, također iz ženskih pozicija. Može se razgledati oko 130 radova 47 umjetnika - doznajemo od kustosice dr.sc. Yordanke Weiss.

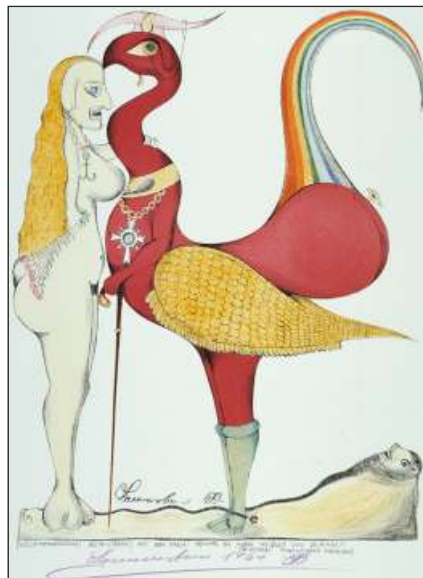

Zvijezde Pop Art i mnoge druge

Uvod čine super zvijezde Pop Art umjetnosti Andy Warhol (SAD, 1928. - 1987.) sa svojim čuvenim „Marilyn” portretom i Allen Jones (Velika Britanija, 1937.) s izvanrednom stolnom studijom za film „Clockwork Orange” („Paklena naranča”) Stanleyja Kubricka. Heroine, božice i čudesne žene također su erotske moćne žene Mel Ramos (SAD, 1935.-2018.). Nage ljepotice koketno i zavodljivo gledaju sa svog udobnog Olimpa, pružajući ljupku toplinu prisilnom spoju ženskih tijela i robe masovne potrošnje.

Snažna ženska pozicija u pop artu je Austrijanka Kiki Kogelnik (1935. - 1997.). Prikazuje žene u modernoj odjeći i u tipičnim manekenskim pozama. Poze se temelje na ciljanoj samoprezentaciji, izrazito reducirana fizionomija protago-

nista temelji se na obrascima prikaza iz modnih časopisa. U prikazima lijepih ljudi i onih koji misle da su lijepi Kiki Kogelnik eksplicitno se pojavljuje hermafroditiski karakter pop arta. S jedne strane, veo europske tradicije likovnih umjetnosti još je okružuje u obliku idola ljepote. S druge strane, njihovi su likovi ionako posve prepušteni na milost i nemilost iskrivljenom pogledu obveznog voajerskog društva medijskih profesionalaca, kakav je slučaj u njihovoj posvojenoj američkoj domovini.

Dali, Hundertwasser...

Radovi nadrealista kao što su Salvador Dalí (Španjolska, 1904. - 1979.), koji je predstavljen s tri interpretacije Venere, i njegov prijatelj austrijski umjetnik Ernst Fuchs (1930. - 2015.) pružaju uzbuđljiv izvještaj o svakodnevnim putovanjima u vlastitu maštu. Još jedan majstor slikarstva bečke škole fantastičnog realizma, Wolfgang Hutter (Austrija, 1928. - 2014.), okarakteriziran je kao "okoljubac" i "pažljivi sanjar, scenarista tajnih želja i čežnji". Aktivira gledateljevu maštu upotpunjujući svoje pejzaže iz snova ženskim figurama.

Još jedan vrhunac izložbe su djela Friedensreicha Hundertwassera (Austrija, 1928. - 2000.). Jednu od njih, "Trinland nad Balkanom", posvetio je bugarskoj glumici Irini

Maleevoj. Svoju čežnju i ljubav utkao je u krajolik i na taj način spojio ljudsku, prolaznu i neprolaznu, prirodu.

Art Brut umjetnici poput Philippa Schöpkea (Austrija, 1921. - 1998.) pružaju neobične poglede na žene. Umjetnik Gugging prikazuje tijelo transparentno tako da se organi mogu vidjeti.

Još jedan izuzetan umjetnik Friedrich Schröder-Sonnenstern (Njemačka, 1892. - 1982.) rekao je da je slikao "najljepše, najodvratnije slike na svijetu" i da je bio "trostruki svjetski prvak svih umjetnosti". Njegov rad ilustrira njegovu osobnu filozofiju, njegove želje i optužbe protiv dvostrukih standarda te je često popraćen pisanim komentarima.

Ženske snage

Ženske pozicije poput Ruskinje Bronislave Dubner (1924.-2004.) još su jedan fokus emisije "Žene". Dubner je počela crtati nakon umirovljenja i stvorila je opus od oko 500 radova. Njezin stil slikanja bio je naivan, a likovni stil vrlo samosvojan. Osim što je bila vizualna umjetnica, bila je i glumica i model te je 1998. godine u Londonu okrunjena za "Alternative Miss World".

Martha Grünenwaldt (Belgija, 1910. - 2008.) svoju je strast prema slikanju otkrila početkom 1980-ih - tada je imala već 70 godina. Nije imala akademsko obrazovanje niti se ugledala na renomirane umjetnike. U mladosti je s ocem, putu-

jućim glazbenikom, lutala Europom od jednog mjesta do drugog. S tim dojmovima u glavi slikala je i crtala svoj svijet bajke.

I Mara Puškarić-Petras (Hrvatska, 1903. - 1998.) počela je slikati kasno, sa 60 godina. Brzo je razvila svoj osebujni stil. S istančanim pjesničkim osjećajem stvorila je stvarnost koja odražava kako stvarnost njezina teškog udovičkog života tako i detalje njezinih snova. Ljubav, toplina i nježnost prožimaju njen rad.

Naivci i minimalisti

Kod još jednog hrvatskog naivnog umjetnika, Franje Klopotana (1938. - 2019.), fantazmagorija je snažna. Monstruozne ribe i leptiri ženstvenih crta lebde nad bukoličkim krajolicima kao simboli straha farmera od nepoznatog. Njegov poetski svijet blagog horora temelji se na narodnim legendama i ujedno je odraz dječje mašte. Bestijarij Klopotan ispunjava bizarne zahjete nadrealista.

Djelo najpoznatijeg među naivcima Ivana Generalića (Hrvatska, 1914. - 1992.) plijeni maksimumom intenziteta boje i primitivizmom forme. Gledatelju daje priliku da se vrati u djetinjstvo, da se slobodno kreće poput ptice u prirodi. Uspio je pronaći teme koje su i stare i nove i zanimljive svima na svijetu.

Petar Smajić (Hrvatska, 1910. - 1985.) predstavljen je minimalističkim drvenim skulpturama. Prve figure napravio je sa 17 godina dok je čuvao ovce. Najprije je prikazivao povijesne ličnosti: neustrašive jahače na konjima, kasnije je prikazivao stanovnike krševitog dalmatinskog krša: visoke, uspravne postavne, s tipičnim pokrivalima za glavu.

Žensko tijelo također se smatralo inspiracijom za proizvođače instrumenata. Prve violine izrađene su oko 1550. u Cremoni i Bresciji u regiji Lombardija u Italiji. Zvučno tijelo oblikovano je po uzoru na tijelo žene; oblik se od tada gotovo nije promijenio. Violina, koja se u razdoblju nizozemskog baroka također smatrala simbolom ženskog tijela, zaokružuje izložbu.

Izložba "Žene" ("Women") može se pogledati od 7. srpnja do 29. rujna 2024. svakog dana (osim ponedjeljka) u srpnju i kolovozu od 10,00 do 13,00 i od 18,00 do 22,00 sata, te u rujnu od 10,00 do 13,00 i od 17,00 do 21,00 sat.

Ulaz je slobodan.

Zbirka Infeld

Obitelj i tradicija obitelji Infeld
Proizvođač struna, Peter Infeld (1942. - 2009.) i njegova majka Margaretha Infeld (1904. - 1994.) su sredinom 60-ih godina započeli sakupljati umjetnine. Kao težišta zbirke Infeld važe Bečka škola fantastičnog realizma, naivna umjetnost iz Hrvatske, Pop art, budističke meditacijske slike iz Tibeta (tzv. Thangka slike) i Art brut. Da bi ta djela postala dostupna široj javnosti, mecena Peter Infeld je u Halbtturnu, u Gradišću, Austrija, te

u idiličnom mjestu Dobrinj na hrvatskom otoku Krku dao izgraditi reprezentativne kulturne centre. Na te obe lokacije se održalo više od 120 izložbi, uz slobodan ulaz.

Tvrtka

„Thomastik-Infeld GmbH“

Tradicionalna bečka tvrtka „Thomastik-Infeld“ je jedan od tri najvažnija proizvođača struna na svijetu. Tvrtka proizvodi oko 3000 različitih struna i u nekim je segmentima vodeća na svjetskom tržištu. Strune se ručno izrađuju. To 1919. godine osnovano poduzeće je nakon Drugog svjetskog rata imalo 20 uposlenika. Do danas je taj broj udesetostručen. Izvozi se u više od 95 zemalja. Nakon smrti Petera Infelda 2009. godine, njegova udovica, rođena Hrvatica Zdenka Infeld, nastavila je dugu obiteljsku poduzetničku djelatnost.

tekst MK, slike KC Infeld

NA PROŠLOST PODSJETILE FOLKLORNE SKUPINE I DRUŠTVA S CIJELOG OTOKA KRKA

Na Trgu Hrvatskih branitelja u Malinskoj održano je 68. izdanje najstarijeg festivala ove vrste u Hrvatskoj - Krčkog festivala folklorne, u organizaciji Općine Malinska-Dubašnica i Interpretacijskog centra maritimne baštine DUBOAK, uz pokroviteljstvo Primorsko-goranske županije, Turističke zajednice Općine Malinska-Dubašnica, Grada Krka i svih ostalih Općina s otoka Krka.

Počelo je u Omišlju

Da podsjetimo, prvi je festival pod nazivom Festival folklorne otoka Krka održan 1935. godine u Omišlju, a utemeljili su ga prof. Ivan Matetić Ronjgov, skladatelj, melograf i glazbeni pedagog, prof. Slavko Zlatić, skladatelj, dirigent, glazbeni pedagog i glazbeni pisac te Ive Jelenović, zaljubljenik u domaći tanac, kanat i sopnju. Na njemu je sudjelovalo je 6 folklornih skupina iz gotovo svih dijelova otoka. Od tada se, uz izuzetak ratnih i poratnih godina, ta manifestacija redovito odvija svake godine u drugom krčkom mjestu, predstavljajući uvijek iznova neke od temeljnih stupova krčke tradicijske kulture - autohtonog glazbenog i plesnog izričaja koji se unatoč izazovima modernog vremena, upravo zahvaljujući toj ali i brojnim sličnim manifestacijama, na otoku Krku i danas ljubomorno čuvaju. Moramo spomenuti da zahvalju-

jući kontinuiranim aktivnostima zaljubljenika u otočnu tradicijsku kulturnu, posebno glazbenu baštinu, 2012. godine krčki su tanci stekli status kulturnog dobra Republike Hrvatske, a nedavno je dvoglasje tijesnih intervala Hrvatskog Primorja i Istre upisano u UNESCO-ovu listu svjetske nematerijalne baštine.

Dvodnevni revijalni nastupi

Napomenimo da je ova manifestacija uvjetno nazvana festivalom, jer se radi o predstavljanju revijalnog tipa, bez biranja najboljih, a na njemu se predstavljaju tancuri, kanturi i sopci (plesaći, pjevači i svirači sopela) iz svih dijelova našega Zlatnog otoka.

Prvu večer, 8. lipnja 2024., u svečanom su mimohodu na Trg stigli odrasli, iskusniji i ponešto stariji bodulski folklorasi iz jedanaest otočnih kulturno-umjetničkih društava (udruga). Program je započeo, kako i priliči na ovakvim svečanostima, neslužbenom otočnom himnom Mantinjadom. Festival je službeno proglasio otvorenim načelnik Općine Malinska-Dubašnica Robert Anton Kraljić, a kroz program je vodila Ivona Dundović Ljutić.

Prvi su imali priliku da u desetak minuta pokažu neke od svojih najreprezentativnijih izvedbi dobili folklorasi iz KD Sv. Juraj iz Krasa sa sopcima Zlatkom Jurkovićem i

Nenadom Polonijom. Nakon njih su redom nastupili KUD Vrh, Vrh sa sopcima Mateom i Božidarom Žužićem, KD Šoto, Jurandvor uz pratnju sopaca Marijana Orlića i Darka Dujmovića, KUD Ive Jurjević, Omišalj i sopci Zoran Đundek i Igor Žužić, VKD Frankopan, Vrbnik i sopci Mauro i Andrija Dobrinčić, FD Poljica, Poljica sa sopcima Edijem Milohničem i Andrejom Čutulom, KD Sv. Petar, Gabonjin i sopci Branko Brnić i Klaudio Dunato, KD Ive Jelenović, Dobrinj i sopci Vedran Petrović i Marko Župan, KD Kornić, Kornić sa svojim sopcima Teom i Nenadom Polonijom. KUD Punat, Punat i Ivica Orlić i Nenad Polonijo na sopelama te na kraju domaćini folklorasi KUU Malinska-Dubašnica i sopci braća Nikola i Anton Milčetić.

Domaće napjeve kantali su dueti Nenad Polonijo i Zlatko Jurković, Ivan Kosić i Nenad Polonijo, Dorijan Polonijo i Marijan Orlić, Mara Vadnov i Veronika Jurešić (Vrbenske kanturice), otac i sin Ivan i Deni Šabalja, Branko i Željko Brnić, Klaudije Dunato i Branko Brnić, Emil i Željko Braut, Darko Dujmović i Željko Braut, te na kraju trio Vera Butković, Marija Cerović i Ivan Šabalja.

Drugog dana Krčkog festivala folklorne, na istom su mjestu u Malinskoj nastupili članice i članovi dječjih skupina koje djeluju pri otočnim folklornim udrugama.

Tekst i foto: MK

Mažoretkinje nižu uspjehe

ZLATNE MEDALJE ZA MAŽORETKINJE OTOKA KRKA

Prvog i drugog lipnja u Samoboru se održao 13. International twirling and majorette dance competition, međunarodno natjecanje koje okuplja brojne sportaše iz twirlinga i mažoret plesa.

Natjecanje je trajalo dva dana, a prvi dan bio je rezerviran za mažoret ples gdje su se Mažoretkinje otoka Krka opet okitile medaljama i to onim najjačeg i najljepšeg sjaja. Među 21 mažoret ekipom od kojih većina dolazi izvan granica Republike Hrvatske i koje su otplesale 132 koreografije Mažoretkinje otoka Krka osvojile su 1. mjesto i zlatnu medalju.

Rad, trud, odricanje i talent donose rezultate

Svojom izvedbom pred renomiranim twirling i mažoret sucima među kojima su bila i neka od najvećih imena europske i svjetske twirling i mažoret scene još jednom su potvrdile svoju kvalitetu i dokazale da nisu slučajno u samom vrhu mažoret scene.

Djevojke koje su zasjale zlatnim sjajem na ovom jakom međunarodnom natjecanju su: Ema Butković, Veronika Dminić, Tea Milanovać, Sara Pavić, Mía Remenar, Nika Knežević, Laura Depope, Lana Mihajić, Gabriela Široki, Ana Mrkonjić i čak tri djevojke s područja Općine Dobrinj Julija Mrakovčić, Marija Frate i Lana Justinić, a sve pod vodstvom svoje trenerice Elizabete Mikelj.

Ovaj uspjeh je rezultat kontinuiranog rada i priprema koje su bile intenzivne. Djevojke su zajedno sa svojom trenericom svo svoje vrijeme posvetile isključivo i samo pripremanjima za ovo natjecanje, a rezultat je pokazao da isto nije bilo uzaludno. Sav taj trud se isplatio na najbolji mogući način. Osim samog natjecanja djevojke su našle vremena i za razgledavanje Samobora i degustaciju samoborskih kremšnita, ali i za posjet zoološk-

kom vrtu u Zagrebu gdje su se opustile od natjecateljske napetosti.

Novi izazovi

Puno vremena za odmor nema jer djevojke nakon fešte za osvojene medalje već u lipnju čeka gostovanje u Istri i u Gorskom kotaru, a onda kreću pripreme za nova natjecanja koja ih čekaju na jesen i za turneju u Veliku Britaniju gdje će djevojke boraviti 8 dana i prodefilirati najpoznatijim ulicama i trgovinama Londona.

Čestitamo svim djevojkama i vodstvu na ostvarenom uspjehu i uopće ne sumnjamo da će i u budućnosti nastaviti nizati uspjehe, a sve djevojke i djevojčice u dobi od 4 – 25 godina koje se žele pridružiti timu Zlatnih djevojaka sve informacije oko upisa mogu dobiti na [098/260-608](mailto:mažoretkinje.otoka.krka@gmail.com) ili putem maila mažoretkinje.otoka.krka@gmail.com kao i putem Facebook i Instagram stranice Mažoretkinje otoka Krka.

Tekst i foto: Elizabeta Mikelj

OBILJEŽENA STOTA GODIŠNJICA POSTOJANJA ŽUPE KRAS 1924 – 2024.

Kaštel i Župa Dobrinj od davnine

Grad ili kaštel Dobrinj, sa širom okolicom s mnogo sela i zaselaka koji su mu pripadali, činio je od davnih vremena jednu administrativnu cjelinu, općinu ili komun. Na čelu je bio podknez; imenovao ga je nekad davno krčki knez koji je imao upravu nad cijelim otokom, te kaštelan u mletačko doba kad je njegov nadređeni u Krku bio providur.

Političkoj ili administrativnoj jedinici, dakle gradu ili kaštelu, odgovarala je crkvena struktura župa ili plovanija. Redovito su se teritorijalno civilne granice podudarale s crkvenim. Dobrinjskoj je župi bila povjerena pastoralna briga za područje koje je pokrivala općina, teritorij za koji ovdje rabimo primjereni naziv Dobrinjsko područje. Općina i župa imale su uvijek sjedište u Dobrinju koji je dobio uvriježeni naziv Grad. U župi je bio seoski ili mjesni kaptol, tj. više svećenika na okupu na čelu sa župnikom ili plovanom. U zajedništvu sa župnikom, svećenici su u Dobrinju obavljali svakodnevnu redovitu službu Božju u župnoj crkvi ili po kapelama. Raspoređivali su se, po ustaljenom redu, u obavljanju dušobrižničke službe u okolnim mjestima i kapelama. Pojedini svećenici držali su privatne škole, opismenjivali zainteresirane i podučavali ih u raznim predmetima. Svećenicima je, kao nagrada za obavljanu službu, pripadala desetina od kaptolskih dobara, od pašnjaka i obradivog zemljišta.

Dobrinjska župa veoma stara

Župa Dobrinj veoma je stara, zasigurno je među najstarijima na Krku. U vrijeme kad se prvi put spominje u Darovnici slavnoga Dragoslava iz 1100. godine, Dobrinj postoji kao već stabilna i organizirana kaptolska župa sa župnikom-plovanom i kaptolom, što znači da je bilo više svećenika okupljenih u tzv. seoskom (ruralnom) kaptolu ili, kako se ponekad

govorilo ladanjskom kaptolu, na čelu sa župnikom ili plovanom.

Svećenici dobrinjskog kaptola od davnine su redovito vodili pastoralnu brigu za cijelo područje župe koje je obuhvaćalo dvadesetak sela. Postoji zabilješka kako je krčki biskup Albert Dujmi odredio 1555. godine da jedan svećenik dobrinjskog kaptola skrbi kao kurat za sela Soline i Šugare te da stanuje kod crkve sv. Petra u Solinama. Slično su tražili i mještani Sužana. Kad je ukinut seoski kaptol 1825. godine, za Dobrinj je određeno da ima redovito tri kapelana, od kojih je svaki brinuo za pojedina mjesta prostranog područja raštrkane župe. Takvo je stanje potrajalo do početka 20. stoljeća dok se nije krenulo prema razdvajanju župe.

Razdvajanje jedinstvene dobrinjske župe

Župna kronika u Dobrinju bilježi podatak da su do 1850. godine vjernici svih dobrinjskih sela, osim Gabonjina gdje su u crkvi sv. Petra služene zakladne mise, dolazili redovito nedjeljom i blagdanom na misu u Grad, u župnu crkvu, a kapelani su u selima držali pobožnosti i služili sv. misu u raznim prigodama. Pisac kronike nadodaje kako je ... Dobrinj u to vrijeme bio u pravom smislu središte župe... jer su se ljudi nedjeljom svi nalazili zajedno. Preuzimanjem službe novoga župnika Antona Kirinčića, st, dotadašnja se praksa izmijenila i kapelani su počeli nedjeljom i blagdanom misiti u selima. Očito je da je povećan broj stanovnika u dobrinjskim selima tražio takvu promjenu. Redovito nedjeljno bogoslužje u selima, uvedeno polovinom 19. stoljeća, uhodalo se i nije bilo više povratka na staru praksu.

Nasljednik Antona Kirinčića, župnik Josip Mrakovčić, promatrajući prilike u raštrkanoj dobrinjskoj župi, predložio je 1895. godine Biskupskom ordinarijatu u Krku da se radi bolje i učinkovitijega

pastoralnog djelovanja, za početak postavi svećenike izložene kapelane na dva mjesta: jednog na istočni dio župe u selo Polje, i drugog na zapadnu stranu u selo Rasopasno. Time je nagovijestio dijeljenje dotad jedinstvene i zajedničke dobrinjske župe. Prijedlog dobrinjskog župnika ozbiljno se razmatrao, premda je bilo jasno da donošenje odluke nije ni malo jednostavno. Naime, jedna župa povezivala je i sjedinjavala sva dobrinjska sela, a plan o razdvajanju donosio je rizike. Jedan od važnih motiva za stvaranje novih središta bila je škola, već postojeća, ili nova koja se planirala sagraditi. Budući da je već u Polju postojala škola, prijedlog je išao u prilog crkvenoj zamisli da se upravo tamo nastani svećenik. Mještani Rasopasna su se tada zainteresirali za školu i poduzeli potrebne korake da se u mjestu sagradi kuća za svećenika i da u istoj kući bude smještena škola u prizemlju. Prijedlog se svidio nadležnim vlastima, svjetovnim i crkvenim, ali odabir mjesta zapadnog dijela župe Rasopasno nije bio svima po volje jer je po broju stanovnika znatno zaostajalo za susjednim selom Gabonjinom. Upravo je ta činjenica postala kamen spoticanja u daljnjem slijedu događanja.

Biskupijska je vlast odlučila učiniti prve korake u razdvajanju dotad jedinstvene, ali raštrkane i prostrane dobrinjske župe i imenovala izložene kapelane najprije 1902. godine u Polju, a dvije godine poslije i u Rasopasnu.

Naselje Kras

Selo Kras ubraja se među najstarija naselja Dobrinjskog područja, a prvi se put spominje u glagoljskoj ispravi, s nadnevkom 30. prosinca 1230. godine, kojom Juraj Pariježić dariva posjedom drevnu crkvu sv. Jurja na Vrh u Krasu, kod današnjeg mjesnog groblja. Selo je smješteno južno od Dobrinja, na središnjem, povišenom dijelu otoka. To je najviše krčko naselje,

smješteno na nadmorskoj visini od 255 metara i u zimskom vremenu izloženo je najnižim temperaturama i vjetrovima. Naziv Kras izvodi se iz predlatinske, vjerojatno ilirske riječi *carsus*, a odnosi se na kršni kraj. Kras je početkom 20. stoljeća brojčano ojačao, dobio školu i društvene ustanove, te stvorio uvjete za crkveno osamostaljenje.

Put prema

crkvenom osamostaljenju

Kras je krenuo prema osamostaljenju dvadesetak godina nakon Polja i Rasopasna. Sve je teklo normalnim putem i nije bilo ikakvih poteškoća za crkveno osamostaljenje i time je prestalo biti sastavnim dijelom dobrinjske župe.

Već je rečeno da se stara crkva sv. Jurja na Vrhu u Krasu spominje u glagoljskoj ispravi još u 13. stoljeću. Ali, 1669. godine sagrađena je crkva sv. Antona usred sela koja je proširena 1871. godine, kako se čita na pragu kod bočnih vrata. Budući da je Kras na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće brojčano jačao, u vrijeme dobrinjskog župnika Ivana Trinajstića porušena je stara crkva i na istom je mjestu podignuta 1904. godine nova, današnja crkva. Godinu prije u mjestu je otvorena škola. Mjesto je početkom 20. stoljeća brojilo više od 600 stanovnika. Prigodom pastirskog pohoda 1912. godine, biskup Mahnić je dopustio da se nedjeljom može krstiti i obavljati blagoslov. Kad je 1921. godine ban Ivan Tomljenović posjetio dobrinjsku općinu, došao je i u Kras. Tada mu se izaslanstvo mještana obratilo s molbom da se na civilnom području stvore uvjeti za odvajanje od Dobrinja i registraciju nove župe. Naime, u to je vrijeme mjesto Kras bilo brojčano najjače od svih dobrinjskih sela. Imalo je 681 stanovnika, dok je u Polju bilo nešto manje, 650 stalnih pučana.

Nova župa Kras

U skladu s propisima onoga vremena, Povjerenstvo za prosvjetu i vjeru u Zagrebu izdalo je 12. rujna 1922. odluku kojom se osniva nova župa sv. Antuna Padovanskoga u Krasu.

Luka Tabako

Već je 1923. godine krenula izgradnja župne kuće blizu crkve. Odlukom Biskupskog ordinarijata u Krku od 27. studenog 1924. godine, imenovan je prvi župnik u Krasu, Mate Justić, koji je već u prosincu uselio u župnu kuću i preuzeo upravu župe. Nova je župa odmah zaživjela i dobila sadržaje svojstvene samostalnoj crkvenoj jedinici. Kod napuštene stare crkve sv. Jurja otvoreno je 1928. godine novo groblje. Osnovana je i mladenačka orlovska crkvena organizacija, a u selu je otvorena čitaonica.

Pedesetih godina mnogi su odselili i krenuli prema gradskim središtima, njihova su obiteljska ognjišta opustjela i sada Kras broji nešto više od dvije stotine stanovnika. U selu su zadnjih godina, u vrijeme župnika Ivana Buića, obnovljene dvije napuštene kapelice: jedna posvećena Majci Božjoj, a druga sv. Josipu. Župa Kras je prvo selo Dobrinjskog područja koje se odvojilo od drevne župe Dobrinj i postiglo crkvenu samostalnost.

Župnici i upravitelji župe Kras

Od 1924. godine, od osnutka župe, župnik je redovito stanovao u Krasu, osim kraćih vremenskih razdoblja kad je dolazio iz susjednih župa.

Župnici i upravitelji župe:

Mate JUSTIĆ

1924 – 1937, prvi župnik, iz Vrbnika

Božidar MATEJČIĆ

1938 – 1941, iz Baške

Nikola ILIJIĆ 1941, iz Omišlja

Toma ŽUVIĆ

1941 – 1951, iz Omišlja

Franjo DUDA

1952 – 1957, iz Krasa

Josip JURJEVIĆ

1957 – 1960, dolazio iz Garice, iz Njivica

Nikola URAVIĆ

1960 – 1970, iz Županja

Franjo DUDA

1970 – 1979, iz Krasa

Franjo VITEZIĆ

1979, dolazio iz Dobrinja, iz Vrbnika

Mate ŽIC

1979 – 1990, dolazio iz Garice, iz Vrbnika

Ivan BUIĆ

1990 – 1993, iz Milobnića

Petar KOSIĆ

1993 – 2000, iz Vrba

Ivan BUIĆ

2000 – 2014, iz Milobnića

Krunoslav BORAS

2014 – 2015, iz Piškorevca

Vjekoslav MARTINČIĆ

od 2015, iz Risike.

Svećenici rodom iz Krasa:

Mate JUSTINIĆ 1820 – 1894,

Ivan JUSTINIĆ 1828 – 1891,

Josip GRŽETIĆ 1837 – 1896,

Franjo DUDA 1912 – 1979,

Ivan KIRINČIĆ 1912 – 1995.

i Bonaventura (Roko) DUDA, OFM, prof. dr. sc. 1924 – 2017.

Dinko JUSTINIĆ, r 1949, župnik u Dobrinju.

Proslavljena

stota godišnjica župe

Svečanom svetom misom, koju je predstavio krčki biskup Ivica Petanjak u zajedništvu s desetak svećenika na dan mjesnog zaštitnika, 13. lipnja 2024. godine proslavljena je stota godišnjica Župe kras 1924 – 2024. Sto godina trajanja jedne župe nije u odnosu na stare otočne župe velika godišnjica, ali nije ni mala, jer stoljeće trajanja župnoga života i djelovanja ostavlja duboke tragove.

Dr. Anton Božanić

100 GODINA ŽUPE KRAS

Cijeli jedan vijek

Povodom obilježavanja velikog jubileja, stote obljetnice župe Kras, 13. lipnja, na blagdan našeg zaštitnika sv. Antona Padovanskog upriličeno je u Krasu veliko slavlje, crkveno i svjetovno. A kako je sve počelo?

I prošao je cijeli vijek od onda do danas. Svečano misno slavlje predvodio je naš biskup mons. Ivica Petanjak, u koncelebraciji s vl. Antonom Bozanićem, našim dekanom i vl. Dinkom Justinićem, župnikom iz Dobrinja i našim Krasaninom i svećenicima iz susjednih župa. Posebno lijepo okićena crkva bila je puna vjernika iz Krasa i mnoštva iz cijele Dobrinjštine i otoka, koji su došli ne samo na ovu proslavu nego i zahvaliti sv. Antonu na uslišanim molbama. Slavlje su uveličali pjevači crkvenog zbora pod vodstvom orguljaša Milodraga Justinića. S pažnjom smo slušali lijepu i nadahnutu propovijed biskupa Ivica Petanjaka, u kojoj se dotaknuo dijelova života sv. Antu-

na Padovanskog, posebno istaknuvši njegovo poznavanje sv. Pisma, njegovu težnju za mučenštvom, njegove mnoge vrline, posebno propovjedanje. Sudbina je sv. Antona u dva navrata spriječila da ne umre u krvi kao mučenik, ali ipak naglasio je biskup Ivica "sv. Antun umire kao mučenik u svojoj tridesetdrugoj godini života, kako je ustanovljeno zbog velike iscrpljenosti i neishranjenosti." Za vrijeme korizme išao je od crkve do crkve, obilazio samostane držeći korizmene propovijedi i po pet, šest sati dnevno, a k tome još ispovijedao i postio.

Pred kraj misnog slavlja, uslijedila je procesija, s nošenjem kipa sv. Antona i pjevanjem himni sv. Antonu. Po završetku bogoslužja naš župnik vl. Vjekoslav Martinčić zahvalio je biskupu, svećenicima, svim nazočnima i svima koji su na bilo koji način pridonjeli da se ovaj dan

dostojno proslavi. Pozvao je i sve nazočne da se pridruže zakusci i druženju. Za sve je bio poslužen, zahvaljujući našim lovcima, lovački gulaš uz razne slastice i vrsta pića, na terasi društvenog doma.

Sport i kultura kao dio slavlja

U sklopu Antonje i 100. obljetnice župe u Krasu slavilo se i kulturnim i športskim manifestacijama još slijedeća tri dana: koncertom ženske i muške klape Kastav, prikazivanjem filma u kojem sudjeluju djeca s posebnim potrebama, a u subotu u organizaciji KD „Sv. Juraj Kras“ održan je već tradicionalni susret folklor, na kojem su pored domaćih tancura mlade i starije folklorne grupe, nastupili u živopisnim nošnjama gosti iz Klinča Sela, koji su pored svojih narodnih nošnji, pokazali svirkom, pjesmom i plesom dio svoje kulturne baštine. Nastupili su i kanturi i kanturice iz cijelog otoka i tamburaški sastav „Nikad doma“ iz Gabonjina. Svi nazočni počašćeni su jelom i pićem. Zadnji dan održao se već tradicionalni "Boćarski turnir Antonja Kras".

Već 355 godina Krasani u svojoj crkvi slave i časte 13. lipnja, Antonju. Zahvalni smo što su naši djedovi izabrali za zaštitnika naše župe sv. Antona Padovanskoga – sveca cijeloga svijeta komu pjevamo i molimo:

„Sv. Antune moli za nas,
sada i na smrtni čas“.

Radmila Borović

OTKRIVANJE SPOMEN BISTE FRA. BONAVENTURA DUDI

Povodom stote obljetnice rođenja fra. Bonaventura Dude u nedjelju 4. kolovoza sa početkom u 10:30 sati održat će se sveta misa župnoj crkvi u Krasu koju će predvoditi

krčki biskup dr. Ivica Petanjak. Nakon svete mise otkrit će se spomen bista ispred crkve. Poslije otkrivanja spomen biste nastavlja se zajedničko druženje na prostoru

ispred mjesnog doma u Krasu. Općina Dobrinj i mještani Krasa pozivaju vas da zajedno odamo pijetet jednom od najvećih sinova dobrinjskoga kraja.

ZAHVALA OBITELJI SLAVKA I BLANKE BRNIĆ

Vjerovati u Krista znači pomagati i prihvatiti znakove Njegove ljubavi i milosti. Ovime započinjemo zahvalu obitelji Slavka Brnića, našeg mještanina, Sužanca i njegovoj supruzi Blanki, koji već godinama nesebično pomažu, a pogotovo kad se pojavi potreba za bilo kakav popravak ili uređenje naše crkve Majke Božje od Zdravlja, u puku zvanoj „Gospoja od Zdravja“ u Sužanu, a tako je bilo i ovaj put.

Često se s njima čujemo telefonom i naravno Slavka uvijek zanima kako je u Sužanu, što se događa a pogotovo ga interesira treba li u crkvi nešto popraviti ili zamijeniti jer bi nam rado pomogao. Tako je bilo i ovaj put kad smo tijekom razgovora spomenuli da je pročelje odnosno fasada u dosta lošem stanju i da bi je trebalo obnoviti, ali naravno nismo u mogućnosti to sve sami financirati.

Naravno, Slavko je odmah ponudio pomoć u financiranju, a mi smo se trebali pobrinuti za prikupljanje

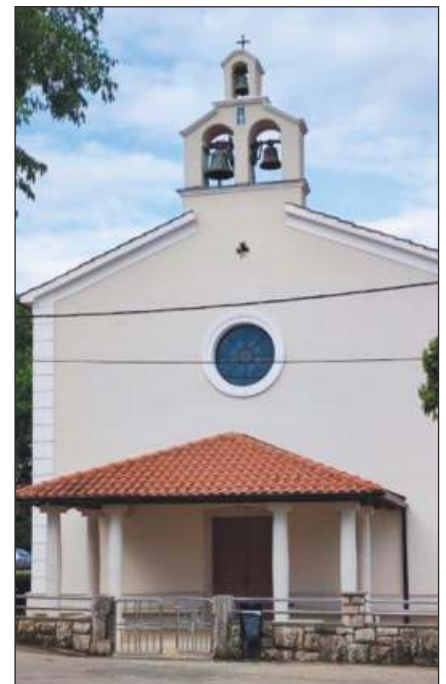
sve ostale potrebne dokumentacije. Tako smo u dogovoru s biskupijom počeli skupljati ponude za izvođenje radova, stručnog nadzora, pribavljeno je na zahtjev izvođača radova i – Tehnološko rješenje sanacije pročelja crkve Majke Božje od Zdravlja.

Ali kako to već ide, kada se otvore radovi na sanaciji starijih objekata (crkva je građena 1926. godine), onda se naide i na neke nepredviđene radove i popravke koje bi trebalo riješiti. Tako se je moralo zamijeniti dio krovne konstrukcije iznad prezbiterija, zamijenila se je i kompletna limarija na krovu (gurle), postavile su se nove granitne klupice za prozorske otvore, kompletno je promijenjen postojeći cokol oko crkve od kulir plasta, a postavljene su kamene ploče kanf štokano kao i profilirani vijenac za spoj s fasadom. Na ulaznom pročelju crkve iznad ulaznih vrata izvršena je zamjena žičanog stakla na rozeti, a u otvor na preslici kod zvona postavljen je novi kipić Majke Božje od zdravlja. Istovremeno se je kod izrade fasade postavio i kabel za vanjsko ozvučenje, zamijenjena su i vratašca i metalne ljestve na krovu koja se koriste za ulazak u potkrovlje. Ovo je samo dio vanjskih radova koji su se

odradili, a sada nam predstoji uređenje unutarnjeg prostora crkve.

Ovim putem još jednom u ime mještana Sužana zahvaljujemo na velikodušnim donacijama Slavku i Blanki Brnić, Općini Dobrinj koja se je kao i puno puta do sada rado odazvala i priskočila u pomoć kao i Biskupiji. Veliko hvala i svima onima, kako mještanima tako i stanovnicima susjednih mjesta koji dolaze u crkvu u Sužanu i koji su se priključili i dali novčani prilog za popravak crkve.

G. Jurković i T. Brnić

IN MEMORIAM RAMINO PACELLA

11. 1. 1948. - 4. 7. 2024.

Kategoriju koja je neminovna i neizbježna u svačijem životu često osvijestimo tek kad se ona manifestira u punom, nepovratnom obliku, u životu onih koji čine naš uži, ili širi krug. Riječ je o prolaznosti a kada ona dotakne nečiji nama znani život, htjeli ne htjeli uhvatimo se u razmišljanju kako ćemo jednog dana i mi biti označeni prošlim završenim vremenom. A baš to, vrijeme, druga je konstanta svačijeg života. I kao što nas gubici i odlasci osvijeste da smo prolazni, tako nas ti isti gubici pozicioniraju u određeno vremensko razdoblje. I tada shvatimo koliko su zapravo ti pojedinci, koji su otišli, ostavili trag u dijelu našeg vremena...

Vrijeme u kojem je Ramino Pacella izabrao Šilo za svoju ljetnu destinaciju, bilo je vrijeme koje je dalo naslutiti neko drugo, kao i prolaznost neizbježno vrijeme. Bilo je to vrijeme koje nije bilo dobro i koje je slutilo na još gore. Ipak, sa Giorgiom Tieghi dolazi na Kvarner, te postaje naizgled obični gost/turist u tom neobičnom i čudnom vremenu. Adresa Marice i sada pokojnog Ivica Lončarića postaje mu privremena, ljetna adresa. Trebao je to biti tipičan odmor sa svim karakteristikama ljetnog odmora duha i tijela. Ali... vrijeme uvijek čini svoje. Učinilo je i tada i naizgled turističke korake usmjerile sasvim drugačijom trasom...

Bilo je to vrijeme u kojem se znalo da više ništa i nikad neće biti isto. Vrijeme u kojem je dio Hrvatske dobro stradao. Jedan dio izbjeglih (a uskoro i prognanih) iz Osijeka tada je također bio smješten u Šilu, u tadašnjem Odmaralištu „Sljeme“. Vrijeme je napravilo prvi korak: ostale korake, višegodišnje i intenzivne, napravio je sam Ramino. Saznanje i susret s izbjeglicima i prognanima u Šilu motivira ga da sa Giorgiom Tieghi organizira prvu humanitarnu akciju. Primarno za te ljude, ali i za sve žitelje Šila i Dobrinjštine. Trećeg srpnja 1992. stigla je u konvoju koji je brojio

nekoliko kamiona, prva pošiljka. Uslijedila je druga, u prigodno vrijeme darivanja, o Božiću, a onda su se zaredale i sljedeće. Brojke govore sve: preko 30 tona hrane i odjeće. Od prehrambenih artikala za svako domaćinstvo Šila i šire našlo se tu pašte, riže, brašna, omiljenih „Panettona“, pa čak i lubenica. Nisu pošiljke s humanitarnom pomoći ostale samo u Šilu ili Dobrinjštini; slane su i prema gradu koji će u tim teškim vremenima postati grad-heroj, prema Vukovaru. A svu tu pomoć prije transporta trebalo je skladištiti, za što su poslužile prostorije Župnog stana u Polju. Naime, humanitarnu je pomoć preuzimao Caritas Župe Polje-Šilo, te je iz tog razloga bila zbrinuta u prostorijama Župnog stana u Polju. Veliki dio pomoći darovan je i Samostanu Presvetog Srca Isusova na Zviranju, dječjim vrtićima, školama itd.

Vrijeme je učinilo svoje. Ratne strahote su isprva popustile a potom i prestale, ali Ramino Pacella je s obitelji nastavio dolaziti u Šilo; ne jednom, već nekoliko puta godišnje.

Kada se ratno stanje smirilo Ramino je sa svojom obitelji nastavio dolaziti kao turist, svake godine i to više puta na godinu. I kao što je tijekom rata dovezio humanitarnu pomoć, tako je u mirnim vremenima „lobirao“ za Šilo među svojim zemljacima, pa su mnogi zahvaljujući njemu postali novi, stalni gosti Šila. Osim što ga je krasio altruizam i po čemu će ga se najviše pamtiti, Ramino Pacella bio je vrsni humorist, te su ga kao takvog domaći vrlo brzo prihvatili kao jednog od njih. Mnoge će ime Ramina Pacelle sjetiti i na pozdrav „Doberman“ (namjesto „dobar dan“). Svatko koga bi sreo, čuo je taj anegdotski pozdrav, „Doberman“.

Ramino Pacella je svoju povezanost sa Šilom dignuo na višu razinu 2002. godine, kad je delegaciju Općine Dobrinj, na čelu s načelnikom Nevenom Komadinom, pozvao u posjet matičnoj mu Općini Codigoro (pokrajina Ferrara). Delegacija Općine je s obitelji Lončarić u dva navrata posjetila Codigoro i Mezzogoro, bivaju primljeni kod općinskih vlasti.

Ramino Pacella je u „dobra spominjanja“ otišao 4. srpnja ove godine. Tako se kaže, u „dobra spominjanja“. Za ovog se čovjeka to doslovno može reći. Uostalom, kako će nas se nakon početka naše prolaznosti pamtiti i spominjati, odlučujemo mi sami - svojim djelima, gestama, potezima i riječima. A kad su djela na dobrobit drugih u pitanju, riječi su nevažne, pa i suvišne. Jer djela i kad nas prolaznost otme sadašnjem vremenu, govore više, jače i trajnije od riječi...

Gordana Gržetić
Foto: privatni album

RADOST ZA OSMORICU PRVOPRIČESNIKA

Na 7. uskrsnu nedjelju 12. svibnja bilo je prvopričesničko slavlje u župi Polje.

Na pričest je naših osmero prvopričesnika kroz cijelu pastoralnu godinu pripremao župnik vlč. Ivica Katunar koji im je i podijelio sakrament pričesti pod svečanom župnom misom. Kada se kaže pripremao stvarno se to može i reći jer su za ovo bili pripremani u barem onom vanjskom pogledu. Naime svi su recitali pojedinačno i zajednički, pjevali prigodne pjesme, jednostavno aktivno sudjelovali u misnom slavlju. Bio je ovo već drugi njihov nastup, jer su već jedanput pokazali sve čemu ih je naučio župnik na predstavljanju prvopričesnika, koje je prvi puta upriličeno za njih već početkom mjeseca travnja. Nadamo se da su kroz pričest dobili i ono unutarnje duhovno ispunjenje. Cijelo slavlje osim roditelja i rodbine prvopričesnika pratio je i lijepi broj župljana. Kako je bilo dosta prvopričesnika bilo je i dosta pratitelja misnoga slavlja, pa neka se nastavi i

Luka Tabako

unaprijed. Sve je popraćeno skladnim pjevanjem župnoga zbora pod vodstvom orguljašice Timee Boroš i zvukovima sopela.

U propovijedi se župnik obratio prvenstveno prvopričesnicima, njihovoj rodbini i svim okupljenim vjernicima. Govoreći upravo o sakramentima i njihovoj podjeli. Naime rekao je kako sakramente vidljivo dijele crkveni službenici, no ukoliko se ne dogodi da je u

svemu tome prisutna i Božja snaga, podjela ostaje samo forma ...

Prvu pričest primili su Maja Bićanić-Brnić, Jakov Brusić, Katarina Čutul, Lana Justinić, Laura Kojić, Nika Lončarić, Gabriel Mance i Nika Toić.

Zajedništvo jednoga stola nastavljeno je poslije mise i na pojanskoj placi.

Ranko Pavačić

Prva pričest u Gabonjinu

KARLI, MAGDALENA, VITA, BORNA I MAX PRIMILI SU PRVI PUT HOSTIJU

U Gaonjinu je drugog dana lipnja sveta misa je bila još svečanija, jer je petero djece primilo sakrament Prve pričesti. Nakon svečanog ulaska u crkvu prvopričesnici su aktivno sudjelovali u svetoj misi i primili svoju Prvu pričest.

Naši prvopričesnici su Karli Strčić iz Krasa, Magdalena Turčinović, Vita Justinić, Borna Curić i Max

Lilijana Grdinić

Turčinović iz Gabonjina. Vlč. Dinko Justinić angažirao se u pripremi prvopričesnika za taj njihov veliki dan.

Želimo im da ih Isus vodi na njihovom životnom putu, da slušaju Njegovu riječ i da im bude najbolji prijatelj.

Tatjana Radivoj

Rođendanski koncert u crkvi sv. Andrije

ZBOR „ZVON” NA USKRSNI PONEDJELJAK U MOŠĆENICAMA

Uskrsni ponedjeljak obilježava radostan nastavak Uskrsnog slavlja. To je dan pun obiteljske radosti, zajedništva i zahvalnosti te prilika da nastavimo slaviti pobjedu života nad smrću.

U čast 65. rođendana vlč. Petra Belanića, Zbor „Zvon“ iz Dobrinja održao je predivan nastup u župnoj crkvi Sv. Andrije apostola u Mošćenicama. Izvedene su tradicionalne uskrsne pjesme, te splet duhovnih skladbi pretežito stranih autora odabranih za ovu prigodu. Zborom je ravnao maestro Damir Smerdel a na pojedinim skladbama (misa) pratnja na orguljama bio je

predstavници zbora „Zvon“ a nakon nje, vlč. Belanić nas je srdačno ugostio u župnom domu uz veselo raspoloženje. Hvala svima koji su svojim prisustvom učinili ovaj dan još posebnijim.

Vlč. Petar Belanić porijeklom je s otoka Ilovika (San Piero) u Krčkoj biskupiji. Za svećenika Riječko-senjske nadbiskupije (danas Riječke) zaređen je 1984. Godine i od tada je obnašao sijedeće službe: župnik Škrljeva, Kukuljanova, Krasice i Praputnjaka 26 godina, zatim župnik Voloskoga 12 godina i od 2022. župnik Brseča i Mošćenica

Foto Luigi

Tekst: Ranko Pavačić

Ivan Bošnjak. Sveta misa je protekla s posebnim zanosom, okupilo se dosta domaćih vjernika unatoč lošem vremenu, olujnom jugu i obilnoj kiši. vlč. Belanić govorio je ovom prilikom u propovijedi o uskrsnoj radosti, o daru života i o tome kako Isus sve privlači na ovaj dan oko sebe. Jer je to ipak poseban dan za sve one koji vjeruju, dan prelaska iz smrti u život. Prisjetio se vlč. Belanić svih svojih službi u četrdeset godina svećeničke službe kojih će ove godine također obilježiti. Na kraju mise prigodne poklone uručili su predstavnici župe Mošćenice, načelnik Općine Mošćenička Draga Rikardo Staraj i

AKTIVNOSTI U KD "IVE JELENOVIĆ" U TEKUĆOJ GODINI

Kako je ovo Fanot za Stipanju, aktivnosti se tek zahuktavaju i nastupi su tek u tijeku ili će tek biti održani pa ćemo ovdje spomenuti neke koji su održani.

Kako to već biva, probe su aktivirane odmah po početku kalendarske godine - kako zbora, tako i folklor. Kada se rade probe valja i nastupati, tako da se počelo s nastupom „Zvona“ na uskršnjem

koncertu u Mošćeničkoj Dragi, zatim je uskoro slijedio nastup folklor mlade i starije folklorne grupe u Crikvenici 16. travnja. Bio je ovo lijepo pripremljen i organiziran nastup za grupu francuskih turista njih oko tristo u hotelu Omorika u Crikvenici kao otvo-

renje sezone. Toncalo se, kantalo, soplo - zaista lijepi nastup i po mogućnosti da bude još ovakvih, možda u autohtonom domaćem ambijentu.

Slijedio je festival folklor otoka Krka u Malinskoj s nastupom starije grupe, mlađa je nažalost zbog bolesti nekih folklorša izostala. Čak dva puta je odgađan nastup na SrEtno Selce zbog lošeg vremena, bili su naši folklorši spremni i na ovo ali valjda će biti više sreće dogodne.

Sada slijede ljetni nastupi po našoj općini za turiste i domaće, kada spominjemo domaće onda to kažemo stoga što ove godine imamo nastupe u „unutrašnjosti“ naše općine u Klanicama 26. srpnja zajednički nastup zbora i folklor. Ostali nastupi će biti kako je to planirano po obalnim mjestima i za blagdane, ovisno o dogovoru s MO i ostalim prilikama.

Svima sretan
Dan Općine, Stipanja!

Tekst i foto: Ranko Pavačić

AKTIVNOSTI UDRUGE „DR. IVAN ČRNČIĆ“

Istim tempom kao i prijašnjih godina nastavilo se i u ovoj godini; iza nas je već spominjani mesopust, koji je opet skromnije ali ostvaren zbog smrtnog slučaja mađe osobe. I poslije toga proljetni običaji i strganja, ove dvije potonje stvari kandidirane su u sklopu očuvanja nematerijalne baštine i očuvanja starih običaja, te su iste financirane od strane općine Dobrinj.

Proljetni običaji, **Napopas i stavljanje maja** dva su veoma stara običaja na Dobrinjštini pa tako i u Polju - Napopas je značilo izvesti stoku na mladu i svježju pašu prije svitanja na blagdane Sv. Jurja (23.4.) i Sv. Marka (25.4.) za taj običaj mladići koji su izvodili stoku na pašu, pripremali su Trumbe svirale izrađene od kore drveta da bi se na nijima rano ujutro sviralo. Ovog običaja izrade trumbi sjećamo se još iz djetinjstva, ali se u sklopu

ovoga htjelo obnoviti i pokazati mladima kako se to radi stoga su članovi Udruge pod vodstvom Darinka Jelenovića imali radionicu izrade trumbi za zainteresirane mlade članove Udruge ali i šire.

Nastavak proljetnih običaja bilo je postavljanje ukrašenog jasenovog drva - maja na placu, vezanog uz prvi svibanj odnosno prvu nedjelju u svibnju, a datumi su se ove godine baš i poklopili. Ovaj običaj je zamro pred sedamdesetak godina, po sjećanju starijih mještana održan je posljednji puta početkom 50-tih godina prošloga stoljeća.

Zato je i taj običaj ove godine ponovno realiziran da i to probamo sačuvati od zaborava. Drvo - maj se postavljalo na stup, tzv. šandar koji se nalazio na sredini place a kitilo se ukrasnim trakama - osugama, sada je stajao na mjestu gdje inače soji bor o Božiću. Ova dva običaja sada povežemo i obilježavamo ih u sklopu proslave Praznika rada tj. 1. svibnja.

Strganja ili krijes je također stari običaj, koji se u Polju održavao stoljećima i to da se strganja palila na više mjesta kroz naselje/selo naizmjenice uz kako kaže i naslov povike **živila strganja** i kad bi oganj malo splasnuo preskakivanje preko vatre uz dodatni povik **ala za ripu**. Običaj strganje bio je vezan uz blagdane Sv. Ivana Krstitelja (24.6.) Sv. Petra (29.6.) i po pričanju starijih na dan Sv. Marije a krijes strganja palila se u večernjim

satima uoči ovih blagdana. Ove godine sve smo pripremili za strganju ali ju ipak nismo zapalili zbog dosta jakog vjetra koji je puhao toga dana (bura). Ali smo se usprkos tome podružili i obilježili običaj, nadajući se dogodine tišem vremenu i pravoj strganji.

Ovo je realizirano zahvaljujući članicama i članovima Udruge, spomenutima ali i ostalima, te financijsku pomoć općine Dobrinj i PGŽ - ureda županije. Jer su u sklopu proljetnih običaja odradjeni i neki radovi vezani uz spremišta vode - lokve, pa se je opet dodatno čistilo neke lokalitete a planiramo ih i u budućnosti.

Neka je svima sretna Stipanja, a vidimo se i za Malu Gospoju u Polju.

Tekst i foto: Ranko Pavačić

komun u Polju

ŽELIMO RADITI, PA ONDA TO I ČINIMO

I ove je godine 20. travnja održan Komun u Polju. Očito je želja za radom i uređenjem puteva bila poprilična jer se samoj akciji ove godine odazvalo preko trideset mještana. Uređivalo se je kao i prethodnih godina puteve prema maslinicima i nešto malo njiva što se još obrađuju. Nekako primjedba da su nekad traktori često prolazili

ovim putovima a danas sve manje, tako da je na vađenje krumpira ove godine odlazio tek jedan. Izuzetak je berba maslina, kada urode tada se često voze traktori. Pa ispada da se putovi uređuju da bi naši posjetioци i turisti mogli uživati u ugodnoj vožnji.

Za sve sudionike na kraju je organiziran ručak. Ovim putem

zahvala svima koji su se odazvali na akciju, onima što su dali novčani prilog i naravno TD Komun i djelatnicima koji su pomogli na komunu i Općini Dobrinj koja je

financirala nabavku materijala za popravak putova. Nadamo se da ćemo u sljedećoj godini započeti i s uređenjem dječjeg igrališta, što je želja članova MO ali i mještana.

Svima obilje uspjeha u radu, posebno onom za opće/javno dobro. Sretan Dan Općine, Stipanja.

*Tekst: Ranko Pavačić
Foto: Giuseppe Civati*

Čuvajmo prošlost

DRUŽANJA I PUT KOJI VODI DO NJE

Potrebe čovječanstva za raznim resursima su se kroz povijest često mijenjale. No, potreba čovjeka za vodom uvijek je bila jedna od primarnih. Iako živimo na otoku gdje je pitke vode relativno manje, ljudi su kroz razne načine osiguravali da im pitka voda bude dostupna tijekom cijele godine, a naročito za vrijeme ljetnih mjeseci. Koliko nam je poznato, u selu su nekad bila dva zdenca u kojima je pitke vode bilo kroz cijelu godinu. Zdenca su bili napravljeni na pozicijama na kojima se voda prirodno zadržavala zbog specifične vrsta tla. Veći od tih zdenca je Kirjak, a manji Družanja. Prije nekoliko godina na jednom od komuna očistili smo put prema zdencu Kirjak, a sada smo došli na ideju da

očistimo put prema zdencu Družanja. Put je bio jako zarastao, što je dokaz da su se zdenac davno prestao koristiti jer su ljudi postupno izgradili vlastite štirne u sklopu svojih kuća, a i unajnovije vrijeme došao je i lokalni vodovod. Ljudi su nekad često odlazili na te zdenca po pitku vodu, a često su se i oko njih družili pa možemo pretpostaviti da sam naziv Družanja od toga i dolazi. Na komunu održanom 22. lipnja uspješno smo prokrčili dva puta koja idu prema zdencu Družanja, a nakon obavljenog posla malo se kod zdenca i podružili, kao nekad. Izmjerali smo čak pH vrijednost vode u zdencu i on je bio optimalan. Vjerojatno bi se uz

prethodno čišćenje i održavanje zdenca voda iz njega mogla slobodno piti. Možemo reći da je ovaj komun bio zagrijavanje za veliki komun koji ćemo održati u kolovozu pred naš blagdan Velu Gospoju. Tada ćemo se ipak više posvetiti uređenju samog centra sela.

Tekst i foto: Ivan Šamanić

TRADICIJA OBILJEŽAVANJA NASTAVLJENA NIZOM PROGRAMA I OBIČAJA

Svetkovina svetih apostola Petra i Pavla obilježava se 29. lipnja u Gabonjinu kao seoski blagdan. Gabonjin ima dvije crkve, jedna je posvećena navedenim svecima, a druga je Presvetog Srca Isusova. Petrova je dan koji je u Gabonjinu obilježen svojevrsnom tradicijom, kako dan uoči samog blagdana, tako i na sam taj dan.

Crkva sv. Petra i Pavla u Gabonjinu iznad vrata ima uklesanu 1892. godinu. No, to nije godina otkad crkva postoji, nego godina kad je crkva nadograđena i godina otkad izgleda kako izgleda i danas. Stariji dio sadašnje crkve datira iz 14. stoljeća (kako je prvi put zapisano, a vjerovatno je i starija), a pri obnovi je iza oltara pronađeno nekoliko crkvenih knjiga iz tog vremena. Također, zanimljivost je da staro zvono s te crkve, sad smješteno u crkvi Srca Isusovog u središtu sela, a kroz priču sa starijim Gabonjarima i Gabonjarima doznato je da je u daljnjoj povijesti (dok su Francuzi bili na ovom području) skinuto i skriveno kako ga ne bi otuđili, jer su tad otuđivali sve što im je bilo na raspolaganju, a što se moglo rastaliti i od čega se moglo iskovati oružje. Nekad je crkva na brdašcu poviše Gabonjina bila „glavna“ te su se svake nedjelje u njoj održavale svete mise i drugi religijski obredi. Danas, kao i unatrag 30-ak godina koliko se pamti, crkva se otvara na „Post Petrovi“ i na samu Petrovu. Veseli činjenica da je posljednjih nekoliko godina crkva ipak otvarana nešto češće iz razloga što su ju brojni mladenci izabrali kao mjesto gdje žele sklopiti svoj brak.

„Post Petrova“ se obilježava 28. lipnja, dan uoči blagdana svetih apostola Petra i Pavla. Obilježava se na način da se u popodnevni satima mještani sela skupe u crkvi na brdašcu iznad Gabonjina, moli se krunica Srcu Isusovom nakon koje slijedi sveta misa. Nakon mise, svi izlaze van i okupljaju se oko

„Stiganje“ – velikog krijesa kojeg su složili muškarci uoči samog događaja. U razgovoru sa starijim žiteljima sela Gabonjin saznala sam da se Stiganja nekad u prošlosti palila večer uoči svakog mjesnog

blagdana u većini sela po otoku i šire, ovisno o svecima i blagdanima kojima su mjesne crkve posvećene. Što se tiče simbolike same Stiganje, svrha velikog ognja je bila „najaviti“ da se idući dan u tom mjestu

obilježava blagdan. Ove godine smo palili Stiganju, jer je vrijeme to dozvolilo – nije bilo vjetera, a sve je bilo pod budnim okom vatrogasaca koji su svake godine tu i veliko im hvala na tome. Kad se Stiganja razbuktala, tradicionalno su sopci zasopli sopeli, a melodija je upotpunila čaroliju tradicije cijelog događaja. Kad je Stiganja pogorjela, uz vodstvo sopaca na sopelama smo se spustili u lovački dom niže crkve. Ondje su nam lovci poslužili gulaš i pijaču, a sopci Davor Feretić, Klaudije Dunato i Branko Brnić su „sopli za kumpanju“ izmjenjujući se s našim tamburaškim sastavom VIS „Nikad doma“, a svi zajedno su melodijom obogatili i zaokružili večer.

Na dan „Petrove“, 29. lipnja, u

jutarnjim satima se održava svečano misno slavlje u crkvi posvećenoj svetim apostolima Petru i Pavlu. Nakon misnog slavlja, mještani koji su se okupili u proslavi blagdana, oko crkve se druže uz osvježanje, pogaču i presnoc koje su za tu prigodu pripremili mještani Gabonjina. Isti dan u večernjim satima organizirano je svake godine u prostoru same crkve i oko nje događanje u vidu raznih pjevačkih i/ili instrumentalnih koncerata.

Ove godine je svečano misno slavlje održano u 10:30 i po završetku su se okupljeni družili neko vrijeme oko crkve. Navečer, s početkom u 21:00 nastupila je klapa Nevera, koja je svima nam poznatim melodijama oduševila publiku koja se okupila i uživala u nešto više od dva sata programa.

Ovim putem hvala organizatorima koncerta Turističkoj zajednici Općine Dobrinj. Hvala svim mještanima Gabonjina koji su sudjelovali

u organizaciji Petrove, koji su svojim radom kroz tri komuna (radne akcije uređenja sportskog centra, groblja, parka, okoliša oko crkve sv. Petra i Pavla, okoliša i unutrašnjost lovačkog doma, uređenje „Putaglagoljaša“ i uređenja crkve Sv. Petra i Pavla...) dali svoj doprinos i koji su se zajedno pobrinuli da se Petrova u Gabonjinu i ove godine dostojno obilježi, proslavi i zapamti.

tekst i foto: Maja Radivoj-Dlakić

Susret čakavskih pjesnika u Vižinadi

VERŠI NA ŠTERNI I ZEMLJA BODULIJA

Na natječaj Gradske knjižnice Poreč i Općine Vižinada za XXXI. Susret čakavskih pjesnika Verši na šterni ove je godine svojih 307 novih i neobjavljenih pjesama prijavilo 126 autora.

Odabir za tiskanje najuspješnijih 50 pjesama u zbirci pjesama XXXI. Verši na šterni učinila je ovogodišnja izbornica prof. dr. sc. Vjekoslava Jurdana. Zbirka predstavlja vrijednu ostavštinu pjesnika iz različitih krajeva čakavskog idioma, a kako bi se postigla što veća objek-

tivnost i raznolikost, svake je godine izbornik drugi stručnjak poznavatelj književnosti.

Likovno rješenje koje krase naslovnice potpisuje profesorica Marina Dželalija Jakominić.

Susret čakavskih pjesnika i predstavljanje istoimene zbirke održano je u subotu 8. lipnja 2024. u Vižinadi na poznatoj baroknoj Battistellinoj šterni. Zaljubljenicima u čakavsku riječ ovu je lijepu pjesničku večer dodatno obogatio

glazbeni nastup Maura Staraja, autora i skladatelja brojnih pjesama na čakavštini.

Treću godinu zaredom na ovoj kulturnoj manifestaciji sudjelovao je aktivno i naš dobrinjski pjesnik Marino Turčić kazujući stihove svojih dviju u zbirku uvrštenih pjesama napisanih na dobrinjskoj čakavici: Razbokunani litrat živjenja i Zemja Bodulija.

MK

Vožgana bodulska zemja, tvrda ilovačina,
črvenica prez jenoga kamika,
pospane umejki zada pospanoga sela,
dimnjaki zo kih niš ne dimi,
kapja pota, zagrljaj mižerije,
muka na muku, ufani na sve bandi,
vrime nima kraja, vridnost prez mere,
boje ni ne mirit, aš soka mera griši.
Kako za vrime, tako i za starčinu težaka
i njegov pregnjeni hod skroz redi od kompira,
sve enamo do gromače zgorubokon,

ZEMJA BODULIJA

korak po korak, v rukah motika,
a pest pona odrvenjenih žuji.
Dičina veće ne teku skroz dolca,
mej drmuni zo kih više niš lipo ni čut,
sve naokolo zapušćene uliki,
po bandi klanca ozdavn skršene trsi,
osušene rozgi hićene na mirišće,
diboki kalić pon ustajale šporke vodi,
samo još kagod kaška kadagod na soncu,
va gluhoj tišini, va samini,
avameni, antroke spominjani...

DJECA, MLADI, ODRASLI – ZA MIKIĆA

Nogometni i životni produžeci

Pratili ga, doživljavali, voljeli više, manje ili (ni)malo, ovog nas je ljeta zahvatio barem jednim krakom svog oblika. Onim početnim, odnosno početkom prije početka. Najvažnija sporedna stvar na svijetu postala nam je prioritet i užitak barem tada, u uvertirnom dijelu. Priznajmo, bilo je lijepo živjeti i doživjeti euforiju uoči početka Europskog nogometnog prvenstva, nadati se da možda, ipak, ako.... Ali, Vatreni su svoju nogometnu vatru ugasili isuviše rano. Završilo je tako kako je završilo, ili kako bi pokojni Mladen Delić rekao: „A što se može, tako je to u sportu“. Tako je u sportu, ali tako je i u životu. A nije li život baš kao i nogometna utakmica? Očekivanja, nadanja, zgoditci, ali i autogolovi, žuti i crveni kartoni koje nismo zaslužili, penal koji to nije bio... srećom, i u životu postoje produžeci nakon onih, najčešće nenadano odsviranih završnih zvijzdika. I hvala na tim produžecima, koje možemo opisati jednostavno: I kad ne može, kad ne izgleda da se može, ipak se može...

Spoj i sklad poduzetništva i sporta

Prije četiri godine oglasio se nenađani zvijzduk i označio kraj životnog puta Nikole Turčiča Mikića. Poslovni čovjek, jedan od najvećih građevinskih poduzetnika iz Primorsko-goranske županije, koji je poduzetničko-građevinski trag ostavio daleko izvan županijskih pa i nacionalnih granica. Pokojni Mikić nije posao samo obavljao, već i živio a uz sve ono što opis poduzetnika podrazumijeva i obavezuje, paralelno je živio i ono drugo - sport, primarno i posebno intenzivno nogomet. Ono što se iz njegovih ranih dječjih dana kao hobi projiciralo u mladost kao strast, Nikola Turčič je ljubav prema nogometu „preselio“ s travnjaka u upravljačke strukture pojedinih nogometnih klubova. Iz

tog poduzetnog niza izdvojiti ćemo da je bio jedan od najdugovječnijih članova uprave HNK-a Rijeka (u eri prije privatizacije). A u nizu nogometnih klubova u kojima je ostavljao tragove, izdvaja se OŠK. I tu dolazimo do onih prije spomenutih produžetaka nakon regularne minutaže, kao i do zaključka: I kad ne može, ipak može...

Mikićev entuzijazam probudio OŠK iz dugogodišnjeg sna

U srijedu, 10. travnja u Omišlju na Pušći odigrano je prvo izdanje prijateljske nogometne utakmice između ekipe OŠK-a i tvrtke GPP „Mikić“. Mikićevi protiv Mikićevih. Doslovno. Jer osim što je poznato da je pokojni Mikić utemeljitelj uspješne tvrtke, ali upravo je on

danas također etablirani nogometni klub iz Omišlja vratio u život. Naime, što je službeno utemeljen 1982. godine, djelovanje OŠK-a zamrlo je nakon osamostaljenja i u stanju mirovanja bilo sve do 2006. godine. Tada na scenu stupa Mikić i poduzetnički entuzijazam udahnuje u sportskom obliku godina „uspavanom“ OŠK-u. Mikić je izabran za predsjednika OŠK-a, podršku mu daje dopredsjednik Anton Spicijarić te tajnik Slavko Patekar a revitalizirani OŠK sada diše i na pogon slogana „Za nas, za djecu, za mlade“. U godinama koje su uslijedile, tvrtka „Mikić“ investirala je nemala financijska sredstva u sportsku infrastrukturu; pa OŠK dobiva i dva pomoćna igrališta, nove klupske prostorije, svlačionice za igrački kadar i suce itd.

Pet plus pet golova – desetka za Mikića

I kad ne može, ipak može. Jer kao da je i on tu, komentirali su prije, tijekom i nakon utakmice okupljeni na tribinama Pušće. A među njima i oni Mikiću najbliži i najdraži: supruga Emila, kćeri Barbara, Ana i Lucija. Sin imenjak Nikola nije bio na tribinama, već na terenu; predsjednik OŠK-a ovog je puta ipak bio u dresu ekipe GPP „Mikić“. Na terenu su bili i Mikićevi unuci, Niko i Marko Gajzler te Jakov Babić, kao i zetovi Dalibor Gajzler i Ante Babić. Dvije ekipe, koje su odigrale dva puta po trideset minuta, podijelile su „plijen“, te je u svaku mrežu palo po pet golova. Dvosruki strijelac za GPP Mikić bio je Mikićev sin Nikola Turčić a jednom su OŠK-ovu mrežu zatresli Ahmad Sharbini, Mateo

Ostoić i Aleksandar Zlatevsky. Pogotke za ekipu OŠK – a, za ovu priliku formiranu od članova kluba, postigli su Berislav Starčević, te po dva gola Luka Mijić i Paolo Turčić.

I kad ne može, ipak može... Iako ne u onom fizičkom obliku, Nikola Turčić Mikić tog se dana ipak vratio na svoju Pušću, među svoje, na svoj način. Vratila su ga sportska, prijateljska, obiteljska sjećanja. A kako slučajnosti u životu ne postoje, spomenimo i jedan kuriozitet; Nikola Turčić Mikić završio je svoj život nedugo nakon što je OŠK krenuo u svoje novo poglavlje, po prvi se put plasiravši u Četvrte NL NS Rijeka. Netom završenu sezonu OŠK će pamtiiti kao povijesnu; osim što je osvojio titulu prvaka Četvrte NL NS Rijeka, daleko je dogurao i u natjecanju Županijskog nogometnog kupa, pokleknuvši na samim vratima finala, gdje ih je u polufinalu ipak slomio Orijent.

Tajna je u produžecima...

Nogomet je nekima život a svima nama, u prenesenome značenju, život je kao nogomet. Primimo gol, idemo dalje, označe nas crvenim kartonom, čekamo i opet idemo dalje a onda nam se otvori prostor da mi damo gol, jedan, drugi... i baš kad na krene, zvižduk.. Ali, tu su produžeci, u kojima možemo nastaviti, pa i vratiti se tamo gdje smo s nama dragima stali. I u tim produžecima, oni će ipak biti tu... I kad ne može, može. Pokazalo je to ovo prijateljsko memorijalno izdanje, s tendencijom da postane tradicionalno. I neka bude tako. Jer, može se – djeca, mladi odrasli – Mikićevi za Mikića.

*Gordana Gržetić
foto: Ivan Nenadić*

Završeni radovi na obnovi i opremanju sportskog centra u Šilu

NOVO LICE SPORTSKOG CENTRA ZA NOVE MOGUĆNOSTI I BROJNIJE KORISNIKE

Koristeći raspoložive potpore Ministarstva turizma i sporta, predstavnici Općine Dobrinj su pokrenuli, a onda i službeno zgotovili vrijedno ulaganje u sportsku infrastrukturu naselja Šilo. Kako nam je predstavio općinski načelnik Neven Komadina, nakon višetjednih radova dovršeni su zahvati na obnovi i opremanju sportskog centra tog najvećeg naselja na području Općine Dobrinj te ujedno najposjećenijega tursitičkog središta tog dijela otoka Krka.

„Osvježeno“ igralište u funkciji

- Na lani raspisani natječaj spomenutog ministarstva, Općina Dobrinj prijavila je projekt uređenja postojećeg malonogometnog igrališta u Šilu i to na način da se planom predvidjelo prekrivanje postojećeg asfaltnog paratera sportskim terenima prikladnijom gumiranom podlogom. K tome, plan je i nakana bila da se u sklopu istog ulaganja zamijeni sva ondje postojeća, a već pomalo islužena sportska oprema novom, jednako kao i da se zamijeni također već oštećena zaštitna žičana ograda, predstavio nam je Komadina.

Nakon višetjednih radova obnova je završena pa se tako novouređeni tereni mogu početi koristiti za igru

malog nogometa, rukometa ali i košarke, te za sve ostale oblike rekreacije, nastavlja naš sugovornik. "Osvježeno" igralište sad krasi i novi golovi kao i koševi pa se sportaši i rekreativci ondje mogu zabavljati ali i natjecati čak i u večernjim satima, obzirom da su tereni osvijetljeni reflektorima. Cjelokupni je projekt stajao nešto više od 96,5 tisuća eura od čega nam je resorno ministarstvo temeljem provedenog natječaja i projekta koji je na njemu prihvaćen dodijelilo bespovratnu potporu u vrijednosti nešto većoj od 64,6 tisuća eura. Ostatak potrebnih sredstava iz svog je proračuna osigurala Općina Dobrinj, kaže nadalje Komadina.

Općina Dobrinj dosad uložila znatna sredstva u sportske sadržaje

Komadina je istaknuo i da ga veseli određenje i usmjerenost predstavnika Ministarstva turizma i sporta pomaganju lokalnih samouprava u obnavljanju, revitaliziranju ili građenju novih objekata sportske

infrastrukture, posebice u onim manjim sredinama kao što je Općina Dobrinj ili u ovom konkretnom slučaju - naselje Šilo. Iako se ovdje nije radilo o prevelikom iznosu ulaganja, sveukupno manjem od stotinu tisuća eura, vrijednost i značaj ovog projekta za sve nas ovdje nemjerljiva jer će novouređeni sportski centar biti okupljalište mladih sportaša i rekreativaca, a ne treba zaboraviti niti značaj tog kompleksa u smislu obogaćenja turističke ponude, završio je Komadina. Rekao je i da je Općina Dobrinj samostalno, ili uz pomoć drugih državnih institucija, u proteklim godinama ulagala nemala sredstva u obogaćenje drugih svojih sportskih sadržaja. Tako se već neko vrijeme odvijaju etapni radovi i na gradnji te uređenju sadržaja sportskog centra u Čižićima gdje, zajedno s Ministarstvom regionalnog razvoja i fondova EU, lokalna uprava provodi zahvate izgradnje novih sportskih terena. Tijekom dvije proračunske godine u taj smo kompleks uložili gotovo 500 tisuća eura, završio je dobrinjski općinski čelnik najavivši da će sličnih investicija na cijeloj Dobrinjštini biti i u narednim godinama.

MR

PROLJEĆE U ZNAKU NATJECANJA

Početkom mjeseca veljače započelo se s tjednim treninzima juniora što se pokazalo kao dobar korak prema ostvarivanju dobrih rezultata i vidljivom napretku u njihovom natjecanju. Svi natjecatelji kluba obavili su službeni liječnički pregled za sportaše i prijavljeni Savezu kao sportski ribolovci.

Službena natjecanja su započela u ožujku za kategoriju seniori brodica održanom u Omišlju a bili smo prisutni sa sedam natjecatelja. Ove su se godine priključila dva nova natjecatelja -Ivo Živković i Marijan Slukan u kategoriji Masters 55+ i seniori brodica. Na istom natjecanju ostvareni su rezultati. Đ. Petrović 9., M. Petrović 11., V. Petrović 17., I. Petrović 19., I. Živković 16., M. Slukan 27. i I. Brusić 29. mjesto u konkurenciji trideset natjecatelja. Na županijsko natjecanje u Puntu bila su prisutna tri klupska natjecatelja sa ostvarenim rezultatima: I. Petrović 8. mjesto, M. Petrović 15. i Đ. Petrović 22. mjesto. U kategoriji Masters 55+ natjecanje se održalo u Selcu sa naša tri natjecatelja, I. Petrović 10. mjesto, M. Slukan 11. i Ivo Živković 14. mjesto.

Seniorke su nastupale u Martinšćici na otoku Cresu gdje je Margita Brusić bila 12. i Stanka Kamenarić 23. Najbolj rezultate ovog proljeća pokazali su naši najmlađi natjecatelji u kategoriji U- 16 na natjecanju

u Crikvenici sa ostvarenim vrhunskim rezultatima: Josip Brusić 1. mjesto, Paula Kirinčić 2. mjesto, Mateo Fugošić 8., Damijan Latinović 9., Antonio Kirinčić 12., Jakov Brusić 16. i David Kuhta 47. mjesto u konkurenciji 53 natjecatelja. Ekipno su zauzeli sva tri prva mjesta i zaista im klub čestita na vrhunskom rezultatu. Na županijskom natjecanju u Cresu pet naših članova ostvarilo je sljedeće rezultate: P. Kirinčić 13., D. Latinović 15., M. Fugošić 17., J. Brusić 29. i A. Kirinčić 33. mjesto. Na daljnje Međužupanijsko natjecanje u Podgori stekli su pravo nastupa Paula Kirinčić i Damijan Latinović.

Ostale aktivnosti kluba odvijale su se prema programu kluba tako da smo nabavili potrebnu opremu za natjecatelje, od novih štapova, najlona, raznih udica i ostalog

pribora za daljnja natjecanja.

Plan kluba predvidio je nabavu novog limenog kontejnera u lučici Lokvišća kao zamjenu za stari dotrajali kontejner. Uz pomoć općine Dobrinj koja je financirala nabavu novog, članovi kluba uklonili su stari te napravili betonsko postolje na koji je smješten novi kontejner na istu lokaciju. Klub je nabavio drvenu građu i limove za izradu krova kao dodatnu zaštitu i montirao na kontejner.

Klub se mora pohvaliti i jednom donacijom kojom su članovi kluba donirali izradu jednog okruglog prozora na crkvi „Sv. Nikole“ u Šilu kao znak zahvale za sve ribare i pomorce iz našeg kraja.

Klub čestita svim mještanima Dan Općine Dobrinj i zaštitnika - „Stipanju“.

Ivan Petrović

NAŠI USPJESI I NAŠE UZDANICE

Veseli nas da opet možemo razveseliti čitatelje našeg lista lijepim vijestima koje dolaze iz kluba SRD Vela Sten Čižići 2000. Početkom godine napravili smo plan i program rada kluba u kojem smo naveli da sa radom i dalje ide škola ribolova, natjecanja, akcija čišćenja podmorja i okoliša-obale te obnova kućice u uvali Sulinj. Sve zacrtano polako se odvijalo svojim tokom te su rezultati sljedeći:

NOA HARAPIN

Noa je naš natjecatelj u kategoriji U16 koji je ostvarivši plasman na međuopćinskom natjecanju nastupio 22. 5. 24. na županijskom natjecanju na otoku Cresu te se u kategoriji od 39 natjecatelja plasirao na 22 mjesto. Noa je vrijedan i uporan dečko, spada u mlađe učesnike natjecanja, njegove uspješne godine tek dolaze i ne sumnjamo da ćemo i ubuduće pisati o njegovim rezultatima koji tek dolaze.

VERONIKA KIRINČIĆ

naša seniorka i naša ambasadorica kluba, članica državne reprezentacije, nastupila je na županijskom prvenstvu koje je održano također na otoku Cresu u organizaciji SRK Rak, Martinšćica. Na ovom natjecanju pokazala je zašto smo toliko ponosni na nju. U konkurenciji od 29 natjecateljica iz naše županije

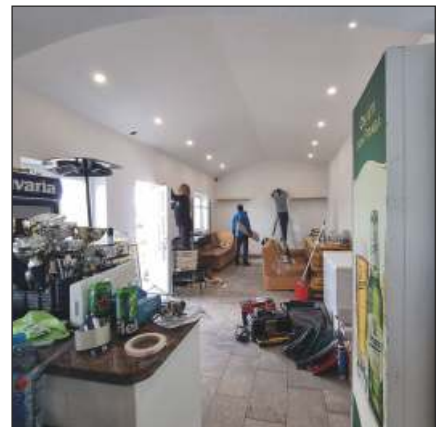

Veronika je osvojila titulu županijske prvakinja! Ali kakve prvakinja! Doslovce je pomela konkurenciju dvostruko boljim ulovom od drugoplasirane Lidije Vidas iz Tunere Jadranovo. Tako je Veronika imala 32 ribe i težinu od 1.366gr a drugoplasirana Lidija imala je 5 riba ukupne težine 636gr. Treće mjesto zauzela je Sava Dešković iz Ičića sa ulovom od 13 riba težine 630gr.

Veroniku sada čeka nastup na međužupanijskom prvenstvu početkom 9. mjeseca u Lovranu, nakon toga državno prvenstvo krajem 9. mjeseca na otoku Braču i zatim nastup na svjetskom prvenstvu u Španjolskoj tijekom mjeseca studenog. Vjerujem da ćemo imati lijepe vijesti a do tada držimo joj rogi.

Klub je bio aktivan i mimo samih natjecanja te smo očistiti okoliš kućice, uklonili višak otpadnog materijala sa rive, pokosili travu, uredili smo kompletno pristupnu cestu od ulaza u Sulinj do kućice, popravili gromaču, stavila se i ograda kako divljač ne bi mogla ulaziti i kako bi obala ostala čista,

kućicu smo temeljito oprali i na samom kraju obnovljena je otprije postojeća nadstrešnica tako da je sada montirana metalna, pocinčana konstrukcija te su stavljeni paneli tako da kućica sada ima lijepu obnovljenu nadstrešnicu, natkrivenu terasu na kojoj će druženja biti još ugodnija.

Do skorog novog javljanja želimo svima uspješnu i toplu sezonu punu sportskih uspjeha svim članovima svih sportskih udruga naše općine Dobrinj.

*Za Srd Vela Sten Čižići
tekst i foto: Nataša Rogina*

Još jedan projekt Udruge „Kivna“

PREPLAVALI SMO VALU ! OD KLIMNA DO ČIŽIĆA

Dana 22. lipnja održano je prvo plivačko natjecanje "Preplavaj valu" koje je organizirala naša udruga Kivna u suradnji sa KDP Primorje. Utrku na 1500m završilo je 57 natjecatelja, dok je dječju utрку na 25m i 50m završilo 15 djece.

i finom roštilju - bili ste super domaćini, svim volonterima na brodicama i sponzorima za nagrade i tombolu.

Primili smo puno lijepih i pozitivnih komentara što nam daje vjeter u leđa da nastavimo sa organizacijom ovog natjecanja te da ono

postane tradicijsko.

Vidimo se i dogodine ili kako bi mi rekli: Da bi i kletu!

tekst i foto: Iva Lončarić Tićak

Svaki sudionik dobio je plivačku kopicu sa logom za uspomenu, a oni najbrži po kategorijama i medalje.

Naša Udruga imala je čak 8 predstavnika (većinom žene) na utrci za 1500m, ma baš smo ponosni na svih!

Rezultati su objavljeni na web stranicama <https://kdp-primorje.hr/> Želimo zahvaliti svima koji su nam pomogli u organizaciji i logistici, članovima Društva za športsku rekreaciju Čižići na gostoprimstvu

PRI KRAJU ONO NAJBITNIJE - RADOVI NA SPORTSKOM CENTRU ČIŽIĆI

Rekapitulacija i rezultati

Rekapitulirajući aktivnosti članova Društva za sportsku rekreaciju Čižići u predsezoni 2024. godine, krenimo od pripreme i održavanja redovne godišnje Skupštine Društva, te sudjelovanja članova u akciji čišćenja divljih plaža u Uvali Soline. Dana 22. 6. bili smo na inicijativu udruge „Kivna“ suorganizatori manifestacije „Preplavaj valu“ Klimno – Čižići i to u dijelu organizacije koji se odnosio na logistiku čitave akcije, pripremu jela i pića za stotinjak plivača sudionika ove nove zanimljive utrke.

Redoviti proljetni treninzi balača na novim jogima rezultirali su dogovorom oko formiranja dviju ekipa balača iz Čižića koje će sudjelovati u 29. Kupu Dobrinjštine u balanju slobodnim stilom.

Početak rada Škole balanja slobodnim stilom za „Novu generaciju 2020“ (peta godina edukacije istih polaznika) pridodalo se i nekoliko novih polaznika škole iz Čižića i drugih mjesta Dobrinjštine. Tre-

ninzi mladih balača redovito se održavaju četvrtkom uvečer.

Zadnja provjera pred početak Kupa Dobrinjštine bilo je sudjelovanje na turniru povodom Petrove u Gabonjinu, gdje je kombinirana ekipa iz Čižića osvojila treće mjesto.

Početak takmičenja u ovogodišnjem Kupu Dobrinjštine obilježio

je mjesni derbi između dviju ekipa Čižića, a u kojem je nova ekipa „Čižići 2“ rezultatom 3:1 pobijedila prvu ekipu Čižića, inače pobjednice ovog takmičenja u prethodne dvije godine. Obje naše ekipe će u utakmicama protiv „Krasa 2“ pokušati izboriti prolaz iz grupne faze takmičenja u četvrtfinale.

Započeli smo sa pripremama za naš tradicionalni šahovski turnir, početkom kolovoza započinje naše pojedinačno prvenstvo u balanju slobodnim stilom u seniorskoj i juniorskoj konkurenciji, slijedi karting utrka „Velika nagrada Čižića 2024“, rujanski turnir u balanju, tradicionalno balanje i druženje sa slovenskom ekipom iz Žrnovnice pokraj Bleda.

Najvažniji projekt pri završetku

Većinom se radi o tradicionalnim dobro uhodanim sportskim manifestacijama koje se ponavljaju iz godine u godinu, ali ono što je novo i najvažnije – pri kraju su radovi na Sportskom centru Čižići. Nedostaju još neke sitnice, ali već danas je svaku večer živo na malonogometnom igralištu, u jogima i na dječjem igralištu, okuplja se više

ljudi nego što ih zimi ukupno živi u Čižićima. Dokaz je to da je izgradnja Sportskog centra na ovoj loka-

ciji u Čižićima bila pun pogodak, a svi koji dođu i vide novoizgrađenu sportsku infrastrukturu imaju samo riječi hvale.

Svim sportašima i sportskim rekreativcima želimo dobro zdravlje, malo sreće i mnogo sportskih uspjeha, živjeli!

Marino Turčić, predsjednik udruge Društvo za sportsku rekreaciju Čižići

TURNIR VA BALANJU „PETROVA 2024“ – GABONJIN

Ove godine održao se turnir va balanju 23. lipnja, uoči Petrove, pod sponzorstvom KD Sv. Petar Gabonjin i organizacijom svih balača mjesta Gabonjin. Turnir se odigrao na jogu va Gabonjinu na kome je prisustvovalo 6 ekipa - Kras, Omišalj, Rasopasno, Čižići, Draga Baška i zajednička ekipa Gabonjin. Turnir se odigrao u dvije skupine s po tri ekipe. Svaka skupina se razigravala na svom jogu sistemom „svaki sa svakim“. Prve dvije ekipe iz skupine plasirale su se u polufinale, te su pobjednici

igrali finale. U polufinale su se plasirale ekipe Omišalj, Čižići, Gabonjin i Draga Baška. Pobjednički pehar turnira „Gabonjin - Petrova 2024“ uzela je ekipa Omišlja koja je pobijedila domaćine tj.

ekipu Gabonjin, dok je za 3. mjesto bila bolja ekipa Čižići pobjedom nad ekipom Draga Baška. Ugodno druženje nastavilo se nakon sportskog dijela za sve sudionike turnira organiziranim domjenkom od strane svih balača Gabonjina.

U ime KD Sv. Petar Gabonjin i u ime svih balača Gabonjina zahvala svim sudionicima ovog turnira na prisustvu, sportskoj borbi i nadamo se istom susretu sljedeće godine kako se tradicija ne bi zaboravila.

tekst i foto: Davor Feretić

LETO PRVOGA RAČUNA

Reče se da ki čeka, on i pričekaj i da to čo se čeka da se dočeka, samo rabi čekati... I kada nič čekaš, kada čekaš da ti vrime prnese to nič va svoje vrime, onda ti vrime pokaže da ono itekako zna i more se fermat. Tako ti misliš dokla čekaš da vrime ne pasuje, nego se još više i boje fermuje. Tako to obišno bude kada se čeka... a ja za jeno svoje čekani man posve drugačiju štoriju...

-Ma veselin se ja, itekako da ši, samo... ja još nis... za par dan ću finit prvi gimnazije... prebrzo je to prišlo. I prerano. Oson let ranije! Veselin se ma se ne veselin!

Moja kuća za učit

Prvi razred gimnazije... i to one zagrebaške, četrite gimnazije. Marko je va Zagrebi, kaj smo živeli, bilo ča i kamo se zapisat va sridnju školu, ja son z mala gana:

-Evo je moja kuća za učit!

Kuća na zagrebaškon Rooseveltovon trgu bila je moja i ni pasa dan da se s materun ali ocen nis prošeta sprid nje i reko:

-Evo je moja kuća za učit!

A poč šetat poli te kuće ni bi za mojih problem. Moj otoc ime je jušto na ton trgu abukatiju, ali kako son soki dan naglas čita na tabeli zgora vrat: „ ODVJETNIČKI URED M & P.“

A to su bili početne slova imena moga oca Petra i šlovika ki je š njin dela, Marka. I jušto zaveno Marka, va veće preteplon šeston misecu sedondeset i pete, to čo son čeka prišlo je... fanj prebrzo i prerano...

-Ivane, Marko je šo va penziju prvi šestoga. Novi abukat će prit prvi devetoga. Dela se je nakrcalo i to je z jene bandi dobro a zo druge...

Ivane, znan da si soko leto za prazniki na Boduliji i znan da ti Bodulija fali. Ma kako je materi i meni? Mi smo tamo rojeni, mladovali, ma tako je zišlo da smo ostali va Zagrebi potla študija i ni mi žal. Ivane, do prvi avgusta ćeš mi pomoć va kancelariji a onput zapiramo i gremo na Boduliju do

dvajset i peti avgusta. Da mi samo hartu pomoreš posložiti i zanesesh je potpisat ćeš mi pomoć. I platit ću te pošteno!

-I još nič? – reko son a otoc se je nasme: -More!

Veštíd, šjarpica i taškica

To sejeneo zapodne otoc i ja šli smo iskat veštíd za me. Zapravo reć, buduć je bilo leto, samo gaće i par svećanih belih stomanj i šjarpicu. I još nič, čemu se pok nison nade i čo nis zna da je otoc šotoman kupi:

-Ajme! I evo??? - reko son gjedajuć čo mi otoc dava v ruki prvo jutro moga prvoga radnoga dana, dokla je mat tekla okolo nas so aparaton za slikat.

-Aha! Da budeš pravi abukat: veštíd, šjarpa i.. a recimo po modernu, aktovka!

Nikad neću zaboravit to jutro, 21. dan šestoga miseca sedondeset i pete, prvi dan leta i moj prvi radni dan ikad! Zrihtan koti i otoc, popi son š njin kafe na Rooseveltovon trgu a onda...

-A sada zaspas! - reko mi je otoc - Sada, do tri zapodne ja ti fermujen bit otoc. Sada si zaposlenik kako i Marija ka mi tipka hartu i Jasna ka piše računa. Dogovoreno?

-Da! I jedva čekam pošnet!

I pošne son. Vaje prvoga jutra, čo bi se reklo, va petoj brzini. Otoc je zasprave ime dela priko glavi. Marko s kin je pošne delat kada je diplomira va jenon velon poduzeću a potla su zajeno oprli ured, šo je va penziju a novi abukat, friško diplomirani, prosi je oca ako more prit delat prvi devetoga, da se još malo nauživa Imotskoga, s kuda je inače bi. Otoc se je zasprave drža onoga čo je reko – od oson do tri bili smo gazda i zaposlenik. Kako se je ponaša prema dvimi službenicami, tako je i kuntra meni – strogo, ma pošteno. Tada, kada nisi mogo ni zamislit da ćeš dokumenti moć poslat va pol sekundi, šenpre bin ću urdin:

-Ivane, zanesi ovo, neka ti potpišu i

da si prije nazad nego tamo! Marija će dokla prideš pretipkat i to ćeš poč zanest na Borongaj. I pre nego finimo donos delo, poč ćeš va Vlašku! Dokla bi prišlo po pošti...

Se to više mi se je abukatija pjažala i biva son se to šiguriji da to i ja želin jedon dan bit. Kada je otoc, a to je bivalo deboto soki dan, hojiva na kakovu raspravu na sud, ja son tih par ur biva najsríćniji i samo son čeka da zazvoni telefon i da važno rećen:

-Dobar dan, dobili ste odvjetnički ured, kako vam mogu pomoći?

Dobi son otkaz zaveno poštenja!

Dvajsetok dan začin son pošne delat, prišo son doma okolo jedanaest i pol. Mokor od toplini, mokor od tapana na sedmi kat po stupih buduć da toga preteploga dana lift za nesriću ni dela...

-Ivane...? Ti...ma čo je? – zapitala je mat kada mi je oprla vrata.

Zakampala son tašku priko dnevnoga, zelenu šjarpu ku son toliko vole hiti skroz balkon na cestu i reko:

-Dobi son otkaz!

Zaman je mat otela doznat čo, kako zač. Ja son sedur kriča da son dobi otkaz aš son pošteno dela, mat je zazvala oca va kancelariju i dobila odgovor:

-Dobi je otkaz. Promptni prestanak radnog odnosa zbog teže povrede radne obaveze. Članak..

-Ma pusti članki i broje, reci zač? - kričala je mat na telefon, malo poslušala, a onput škrabnula so telefonon i rekla:

-Otoc ki je sve samo ne otoc!

A kada je otoc najzada prišo doma posve miron, na materinu halabuku odvrnu je:

-Reko son ti. Teža povreda radne obaveze. Bez disciplinskog postupka. Članak 88.

-Kakov si ti otoc ako je ča i udela, mogo si...

-Pošten! Rekli smo, od 8 do 3 son mu gazda a ne otoc. Ja son čovik od principa. A sada je .. a, za kvarot ure

će toplina popustit. Ivane, ala, pojjj, malo da počinen i moremo na sladoled!

Mat je još malo kričala a onput rekla:

-Ivane, ja nis abukat, ma znan pošteno presudit..

-Mama, mene je moje poštenji guštalo, boje moč – odvrnu son njoj, ali mat ni popustila:

-Ivane, da čujen!

-Mama, opetujen ti, dobi son otkaz aš son dela pošteno! Tako me učite da kada ča vidin da ni pošteno, da to moran provat popraviti..

-Ivane - reko je otoc - istina, to od tebe očekujen i naprvo, samo... učimo te još nič - da ki god se riva kadi mu ni mesto, ne pasa dobro i .. ako ćemo od struki - da nikad ne predložiš presudu dokla ne proštudijaš celi predmet...

Pokala son glavu i zabrbnja:

-I sve ovo zaveno jene hartii...

Jena harta... sve od nje i zaveno nje. Harta ku son par dan prija vide va kupu harat na očevon stolu. I zaveno ke son komaj čeka drugi dan i vrime od marendi. Va to vrime otoc je uglavnon biva na raspravah, Marija i Jasna bi šli pol ure von, a dogovor je bi da ja pojin marendu, ku bi mi mat okolo devet ur prnesla i da buden dežurni ako telefon zazvoni. Niki srićniji od mene! I čekajuć da telefon zazvoni, razgjediva son malo hartii, predmeti, kako je je otoc zva...

-Riješeni predmeti... fascikl riješeni predmeti Naplaćeno. A kadi je Jasnina čovjena olovka i sinjal da je plaćeno??? Ona to tako dela, koliko znan, to je ocu sinjal da more spravit predmet... ma čekaj, ovo ni riješeni predmet. A nanki plaćen... 18 zarez... aaaaa... ovo je za dvajset mojih šjarpic kupit i soki dan poč na kafe!! Da riješen predmet? A neće niki od moga oca delat bedaka! ... čekaj, čekaj, sada će to Ivan uredit...

-I čo si onda, Ivane, udela? – pitala je mat dokla son pravja doma kako son natranpa na hartu.

-Niš. Čo bi i soki pameton i pošten šlovik udela. Dokla ni bilo Marije ka tipka, ze son hartu i natipka:

„Poštovani družie Maraković, kasnite sedamnaest dana s plaćanjem usluge ovog odvjetničkog ureda. Molim vas da mi račun podmirite odmah. U protivnom“... znan ki članak gre i to son i napisa. I udri son pečat od oca i potpisa i posla... mama, to nisu male šoldi a otoc je to nenaplaćeno stavi pod riješeni i naplaćeni predmeti... i evo, udela son pošteno i dobi otkaz... to ti je istina, mama!

-Dobro – rekla mi je- da čujen tebe - rekla je ocu a on je pok reko:

-Ivane, prvo, ti si zaposlen koti pomoćnik va kancelariji. Da nosiš hartii potpisat i na poštu, da se javiš na telefon i zapišeš ki zove i zač. I da s monun ali Marijun slažeš hartii ke ti mi damo. Reko son ti da son ti va uredu od 8 do 3 gazda a ne otoc i toga son se drža. Ti si prekrši, premaši svoje ovlasti. Harta ku si vide je riješen predmet a račun je plaćen čuda let prija nego son ja posta abukat so svojun kancelarijun. Ta šlovik komu si tako važno posla, kako mi zovemo požurnicu, je sin od šlovika u koga son stanova kada son ući. Zagrepčan, ki me je prije na stan, ki mi je skoro niš naplaćiva a hrani son se istešo deboto za niš. Ta šlovik je umrl a kada mi je njegov sin, ne znajuć sve to o meni i njegovomu ocu i materi prišo va ured da ga zastupan aš je potla očine smrti prišlo do barufi mej naslednici, ja son mu samo reko da je račun plaćen pred fanj let...

Ivane, on ni zna da je njegov otoc hrani jenoga studenta za niš i da je njegiova mat studentu krpala, pekla, kuhala i šumprešala. Tada je bi dićina i ni zna va čiji je ured prišo Ti judi ki su me pomogli su mejvrimeno šli ča zo Zagreba va Zagorje, a kada su umrl, okolo toga stana je prišla barufa. ...I zamisli kako je tomu sinu bilo kada je pismo dobi i meni kada mi je to javi, a ja son mu, kada son vide ki je, da znat da ga zastupan za niš? Je ti sada čaro čo si udela?? Prneso si presudu pre nego si proštudija celi predmet. Zlouporabi si moj pečat ali i moju kufidencu, Ivane ... a to kada se zgubi... ava... Ekola, Vesna, sada presudi - fini je otoc i na-

mignu materi. Mat ni čuda čekala:

- Ivane, kriv si. Po svim točkama optužnice. Na ruku ti gre samo to da si misle delat pošteno. Predlažen ocu da ti zato samo zome plaću a pusti džeparac a od džeparca da kupiš boke Jasni ka je ni kriva ni dožna čapala aš je otoc koti knjigovodju nju prvo napa. I drugo boke, znaš kadi šlovik komu si presudi bude - zanest ćeš boke i va tu kuću. Hodeć, prez tramvaja!

-Mama, to je na drugon delu Zagreba, kako ću tamo hodeć po toplini??? Umrit ću! – zaplaka son,

-Rasprava je završena! – rekla je mat i stavila na stol lubenicu.

-A presuda pravomoćna! – doda je otoc i čapa se lubenice.

Bi je to moj prvi račun. Zapravo reć, bilo je to leto moga prvoga računa. Plati son ga po tremendu i zapameti i tarifu i kako son ga plati. Zapameti son i koraki dokla son tapa do stana Marasović, zapameti son i kako son, mokor i čovjen od toplini i sramoti, zazvone na vrata i besedi ke son reko davajuć šloviku boke: -Primate moju ispriku! Jezik mi je brži od pameti!

I tako to bude, prnesemo presudu pre nego proštudijamo predmet; za nikoga ali na nikoga ziklepećemo sve i čo je i čo ni a da smo od predmeta morda pročitali samo prve tri reda. Sejemo, za nikoga drugoga prnesemo, čo se reče, oslobadjajuć presudu, samo zato aš smo pročitali prve dva slova. Fini son za abukata i sudi i presujiva deboto soki dan, buduć me je živjenji zapejalo derehtno na on najveći sud. Mislin da son to čo son ime presudit presudi pošteno, ma do donos me ne pušća na miru ono leto moga prvoga računa. I će ki priznat ali ne, račun ki smo nikomu poslali, a ni ga hode, neće nan dat mira. Nikad. Koliko god mi bižali od njega, on će nan sedur bit za petah. Ta tarifa krivo pošjenoga računa, manko smo misleli da pošijamo čo i komu rabi, o prija o potla prit će na inkas. I čo je gore od gorega – so fiton, ali so kamatami.

Odlična vijest za žitelje Dobrinjštine iznad 65 godina

ZA ONE U NAJBOLJIM GODINAMA PARKING GRATIS

Stanovnicima Općine Dobrinj "u najboljim godinama", onima starijima od 65 godina, zasigurno će dobro "sjesti" odluka općinskog načelnika, Nevena Komadine. U okolnostima po svud prisutnih gužvi, ljeti neizbježnih gužvi i također po svuda već uvedene prakse naplate parkinga na javnim parkiralištima otočnih općina i Grada Krka, žitelje Dobrinjštine zasigurno će razveseliti vijest da je početkom srpnja i formalno na snagu stupila odluka kojom se osobe s navršениh 65 godina, a koje imaju prebivalište na području Općine Dobrinj oslobađaju obveze plaćanja parkinga na uređenim javnim površinama, u ostatku 2024. godine.

Radi ostvarenja tog prava, svi koji udovoljavaju prethodno spomenutim uvjetima pozvani su javiti se u naše komunalno poduzeće, Trgovačko društvo Komun, čije je sjedište na adresi Nova cesta 19 u Šilu. Vozači stariji od 65 godina s prebivalištem na području Općine Dobrinj tom prilikom predstavnicima komunalnog društva moraju priložiti presliku svoje osobne iskaznice, u svrhu dokazivanja starosti i adrese prebivanja, kao i presliku prometne dozvole za vozilo za koje će potom ostvarivati pravo oslobođenja od obveze plaćanja parkinga, nastavlja čelnik dobrinjske izvršne vlasti, napominjući da će spomenuta povlastica moći biti korištena samo za vozila

čija prometna dozvola glasi na osobu koja može ostvariti to pravo. Korisnici pritom neće dobivati posebne parkirne iskaznice već će nakon prijave i "registracije" u komunalcu biti uvedeni u evidenciju Trgovačkog društva Komun koje organizira i provodi poslove naplate parkinga na području općine Dobrinj.

Traženu dokumentaciju, osim osobnim putem, predstavnicima Komuna moguće je dostaviti i putem elektroničke pošte, slanjem svih prethodno spomenutih priloga odnosno preslika na e-mail adresu parking@komun.br.

MR

Sve brojeve općinskog glasila Fanot možete pročitati ovdje:

1.8.
4 TENORA

STIPANJA

TBF 3.8.

DOBRINJ

RASOPASNO

MAJA ŠUPUT 15.8.

16.8.

ŠILO

DALMATINO